

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

**ຍຸດທະສາດ
ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
2021 - 2030**

**National Strategy on Disaster Risk Reduction (NSDRR)
2021 - 2030**

ສິງຫາ 2021
August 2021

**ສະໜັບສະໜູນການຈັດພິມໂດຍ: ໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອເລີ່ມສ້າງຄວາມເຂັ້ມ
ແຂງດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ.**

Supported by: Legal Readiness For Climate and Climate Investment

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 510/ນຍ.
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26.07.2021

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
2021-2030

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ລັດຖະບານ (ສະບັບປັບປຸງ) ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ແຮງງານ ສະບັບເລກທີ 43/ສພຊ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ສະບັບເລກທີ 2178/ຮສສ, ວັນທີ 18 ມິຖຸນາ 2021.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 2021-2030 ຕາມການ
ເຫັນດີ ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ສະໄໝສາມັນ ປະຈໍາເດືອນ ພຶດສະພາ 2021 ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງ ຢ່າງເປັນ
ທາງການແລ້ວ.

ມາດຕາ 2 ມອບໃຫ້ກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນ
ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ
ສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 3 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້, ໃຫ້ການ
ຮ່ວມມື ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 4 ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ພັນຄຳ ວິພາວັນ

3.4.2.ຍຸດທະສາດທີ 2: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ.....	30
3.4.3.ຍຸດທະສາດທີ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ	31
3.4.4.ຍຸດທະສາດທີ 4: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ..	31
3.4.5.ຍຸດທະສາດທີ 5: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	32
3.4.6.ຍຸດທະສາດທີ 6: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ.....	32
3.4.7.ຍຸດທະສາດທີ 7. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	32
IV. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	33
4.1. ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ.....	33
4.2. ງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	34
4.3. ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ	34
4.4. ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.....	35
4.5. ການທົບທວນ, ການລາຍງານ ແລະ ການປະເມີນຜົນ	36
4.5.1. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ປີ 2021 ຫາ 2030	37
4.5.2. ການທົບທວນກາງໄລຍະໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສຳເລັດພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025.....	37
4.5.3. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສຳເລັດພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2030.....	38
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ຂົງເຂດຈຸດສຸມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສາລັບການວາງແຜນຂອງລັດຖະບານ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021 - 2030 ພາຍໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ	39
ຍຸດທະສາດທີ 1: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.....	39
ຍຸດທະສາດທີ 2: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ.....	53

ຍຸດທະສາດທີ 3: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ຕ່າງໆ.....	55
ຍຸດທະສາດທີ 4: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.....	57
ຍຸດທະສາດທີ 5: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບ ຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.....	62
ຍຸດທະສາດທີ 6: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ	66
ຍຸດທະສາດທີ 7. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	69
ເອກະສານອ້າງອີງ	71

ຄຳນຳ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງໄດ້ນຳໃຊ້ຫຼັກການ ຂອງສາກົນໃນດ້ານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍສະເພາະ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 2015 - 2030. ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນການສ້າງຍຸດທະສາດ ແມ່ນພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ຂອງຄະນະກຳມະການຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ທີ່ປະກອບມີ ກະຊວງແຮງງານແລະສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ວິຊາການ ໂດຍໄດ້ດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ປະເມີນດ້ວຍການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິໄຈແຫຼ່ງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ການຈັດກອງປະຊຸມຄະນະວິຊາການຮ່ວມກັນຫຼາຍຄັ້ງ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງ ການຈັດກອງປະຊຸມລະດັມແນວຄວາມຄິດກັບຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ຕໍ່ກັບຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້.

ພ້ອມນີ້ ຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໄດ້ນຳສະເໜີຜ່ານ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ. ສະນັ້ນ, ທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ແລະ ເນື້ອໃນ ຂອງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມເໝາະສົມຕາມແບບສະບັບຂອງ ສປປ ລາວ, ເຊິ່ງມີເນື້ອໃນທີ່ຊັດເຈນ ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ທັງສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ປະກອບດ້ວຍວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຮອດປີ 2030, 07 ຍຸດທະສາດທີ່ສຳຄັນ ແລະ 12 ຈຸດປະສົງ, ໃນແຕ່ລະຈຸດປະສົງ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດບັນດາໜ້າວຽກຈຸດສຸມທີ່ຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດໃນໄລຍະ 2021 ຫາ 2030.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຄວາມພະຍາຍາມຄວາມມຸ່ງໝັ້ນ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໃນການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນການຍົກສູງພາລະບົດບາດ ແລະ ພັນທະໃນການສືບຕໍ່ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເຊື່ອມສານກັບບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ສິນທິສັນຍາຕ່າງໆ ຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນໃນອະນາຄົດ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18 / 10 / 21

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງ ແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ
ຮອງປະທານ ຜູ້ປະຈຳການ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນສູນກາງ

ໃບຄຳ ຂັດທິຍະ

ຄຳສະແດງຄວາມຂອບໃຈ

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມ ຕາງໜ້າ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນ ກາງ ກໍ່ຄື ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຂໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຢ່າງຈິງໃຈມາຍັງບັນດາທ່ານ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນອັນ ສຳຄັນເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງຄະນະຮັບຜິດຊອບສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ ທີ່ເປັນຜູ້ຕາງໜ້າມາຈາກ ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຄື: ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງການເງິນ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງການ ຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ, ກະຊວງໄປສະນີ, ໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ສູນກາງສະຫະພັນກຳມະບານລາວ, ສູນກາງຊາວໜຸ່ມປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ, ອົງການກາແດງລາວ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ, ຄະນະວິຊາການຈາກ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ຕັ້ງໜ້າປະກອບສ່ວນ ທັງສະຕິປັນຍາ ແລະ ເວລາ ເຮັດໃຫ້ຮ່າງຍຸດທະສາດການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ.

ພິເສດ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ທ່ານ ນາງ ທາ ກາໂກ ໂມຣິຕະ ທີ່ປຶກສາອາວຸໂສ/ຫົວໜ້າຫ້ອງການປະຈຳສຳນັກງານທີ່ປຶກສາ ADB, ທ່ານ ສະຕີເວັນ ໂກນຟິນ ຊ່ຽວ ຊານດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ທ່ານ ນາງ ປອ. ມາຣີ ພິຄາທ ທີ່ປຶກສາດ້ານການສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດ, ທ່ານ ປອ. ສຸກລາຕີ ສີຊາເນດ ທີ່ປຶກສາຄົນລາວ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ງົບປະມານ ໃນການດຳເນີນຄົ້ນຄວ້າ, ປຶກສາຫາລື ແລະ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງ ຊາດ ສະບັບນີ້.

ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນນາມຕາງໜ້າ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນ ກາງ ກໍ່ຄື ລັດຖະບານ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງ ອົງການ ສປຊ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ປະຈຳ ບາງກອກ ປະເທດໄທ (UNDRR) ແລະ ບັນດາອົງການເຄືອຂ່າຍ ສປຊ ປະຈຳ ສປປ ລາວ, ບັນດາອົງການຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ແລະ ອົງການທາງສັງຄົມອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ປະກອບສ່ວນດ້ານແນວຄວາມຄິດ ແລະ ຂໍ້ແນະ ນຳຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນຮ່າງເນື້ອໃນຂອງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້.

ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ເຫດການທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຮ້າຍແຮງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຂອງຄົນໃນສັງຄົມ ທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ.

ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ໝາຍເຖິງ ເຫດການ, ປາກົດການ ແລະ ການປ່ຽນແປງທາງທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ: ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ພາຍຸ, ໄພໜາວ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ສັດຕູພືດ ແລະ ພະຍາດລະບາດ.

ໄພພິບັດທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໝາຍເຖິງ ເຫດການສຸກເສີນ ແລະ ອັນຕະລາຍ ທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ເນື່ອງຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ອັກຄີໄພ, ໄຟໄໝ້ລາມປ່າ, ຝຸ່ນລະອອງ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ສານເຄມີຮົ່ວໄຫຼ, ລະເບີດຕົກຄ້າງທີ່ບໍ່ທັນແຕກ ແລະ ອຸປະຕິໄພ.

ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງເຫດການທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຈາກທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ທີ່ຈະພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ.

ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ມາດຕະການ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ປ້ອງກັນທຸກເຫດການທີ່ຈະເກີດຈາກ ທຳມະຊາດ ແລະ/ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຊຶ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມຍຸດທະສາດ, ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ການນຳໃຊ້ເຕັກນິກວິສາວະກຳກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ສັງຄົມ.

ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ການປ້ອງກັນໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການກຳນົດແຜນການ, ມາດຕະການເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ.

ຄວາມທົນທານ ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການຕ້ານທານ, ຮັບມື ແລະ ການຟື້ນຟູຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິໂດຍໄວຈາກໄພພິບັດ.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ໝາຍເຖິງ ການຕີລາຄາລະດັບຄວາມສ່ຽງ, ຄວາມເສຍຫາຍ, ຄວາມເປັນອັນຕະລາຍ, ໄພພິບັດທີ່ເຄີຍເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຄາດຄະເນຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ ຊຶ່ງຈະນຳຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການກະກຽມ, ສ້າງແຜນການ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການ ໃນການສະກັດກັ້ນ, ຕອບໂຕ້ກັບເຫດການໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍຕ່າງໆ ດ້ວຍການເຝົ້າລະວັງ, ແຈ້ງເຕືອນໄພ, ຄຸ້ມຄອງບັນຊາ, ສັ່ງການ, ຊອກຄົ້ນ ຫຼື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ລະບົບສາຍເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ, ການບັນເທົາທຸກສຸກເສີນ, ຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານທີ່ພັກເຊົາຊົ່ວຄາວ, ການແພດ, ການນຳໃຊ້ກຳລັງທະຫານ, ຕຳຫຼວດ ແລະ ພົນລະເຮືອນ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະຂົນສົ່ງ, ການສື່ສານ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ການປະສານງານ ແລະ ຮ່ວມມືກັບທຸກພາກສ່ວນ, ການຮ້ອງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນຕາມຂອບການຮ່ວມມືຂອງລັດຖະບານ.

ການຄວບຄຸມໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການຈຳກັດໄພພິບັດທີ່ພວມເກີດຂຶ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ.

ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໝາຍເຖິງ ການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ການບຸລະນະສ້ອມແປງ, ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ/ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ໃຫ້ຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ຫຼື ດີກວ່າເກົ່າ.

ການສ້າງ ຫຼື ກໍ່ສ້າງໃໝ່ ໝາຍເຖິງ ການນໍາໃຊ້ວັດຖຸກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ປະກອບເຂົ້າກັນເຮັດໃຫ້ມີສິ່ງປຸກສ້າງເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນຕອນດິນເປົ່າຫວ່າງ ຫຼື ໃນຕອນດິນທີ່ມີການທັບມ້າງສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ສິ່ງປຸກສ້າງທີ່ຖືກທໍາລາຍເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ.

ການສ້າງຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ ໝາຍເຖິງ ການດໍາເນີນງານໃນໄລຍະການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມສາມາດ ຂອງປະເທດ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ວຍວິທີການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແບບປະສົມປະສານ ເຂົ້າໃນການຟື້ນຟູລະບົບພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານກາຍຍະພາບ ແລະ ສັງຄົມ, ການຟື້ນຟູຊີວິດການເປັນຢູ່, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພໃນອານາຄົດ.

ການສ້ອມແປງ ໝາຍເຖິງ ການປັບປຸງ, ດັດແປງ, ປ່ຽນແປງຮູບຊົງພາຍນອກ, ແກ້ໄຂສ່ວນທີ່ເປ່ເພ, ຊຸດໂຊມ ແລະ ທັບມ້າງ ບາງສ່ວນຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ.

ການບຸລະນະ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການສ້ອມແປງ, ຮັກສາຮູບແບບ, ລວດລາຍ ແລະ ລາຍລະອຽດເດີມຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ ໂດຍມີການຕໍ່ເຕີມ ແລະ ເສີມສ່ວນດັ້ງເດີມທີ່ຂາດຫາຍໄປໃຫ້ສົມບູນ.

ມະນຸດສະທໍາ ໝາຍເຖິງ ຄວາມເມດຕາ ສົງສານຕໍ່ເພື່ອນມະນຸດດ້ວຍກັນ.

ວຽກງານມະນຸດສະທໍາ ໝາຍເຖິງ ການເຄື່ອນໄຫວຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ ເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດ, ສຸຂະພາບ ແລະ ເຄົາລົບສິດຂອງຄວາມເປັນມະນຸດ ລວມທັງ ການສົ່ງເສີມ, ພັດທະນາຄວາມຍືນຍົງຂອງມະນຸດ.

ຜູ້ເຄາະຮ້າຍ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຊີວິດ, ຈິດໃຈ ແລະ ຊັບສິ່ງຂອງ ຈາກໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ.

ການປະກັນໄພ ໝາຍເຖິງ ການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ຜູ້ຊື້ປະກັນໄພ ຫຼື ຜູ້ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ ທີ່ໄດ້ຈ່າຍຄ່າປະກັນໄພ ຊຶ່ງຜູ້ປະກັນໄພຕ້ອງຈ່າຍສິນປະກັນໄພ ຕາມທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາປະກັນໄພ.

ຄຳຫຍໍ້ ແລະ ຄວາມໝາຍ

AADMER	ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ເຫດສຸກເສີນ
ADB	ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ
ASEAN	ສະມາຄົມປະຊາຊາດແຫ່ງອາຊີຕາເວັນອອກສຽງໃຕ້
CDMC	ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ
CEDAW	ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ
CRPD	ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ສິດຂອງຄົນພິການ
DM	ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ
DM Law	ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ
DRM	ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
DRR	ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
GBV	ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ
Lao-Di	ລະບົບຂໍ້ມູນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂອງລາວ
LWU	ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ
MAF	ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
MEM	ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່
MICT	ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ
MLSW	ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ
MOD	ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ
MOES	ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
MOF	ກະຊວງການເງິນ
MOH	ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ
MOHA	ກະຊວງພາຍໃນ
MOIC	ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
MONRE	ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
MPI	ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
MPS	ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ
MPWT	ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
MST	ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ
NSDRR	ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

NSEDP	ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
SDGs	ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ
SFDRR	ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
SOPs	ມາດຕະຖານຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານ
TWG	ຄະນະວິຊາການ
WHO	ອົງການອະນາໄມໂລກ
UXO	ລະເບີດທີ່ຍັງບໍ່ທັນແຕກ

I. ພາກສະເໜີ

1.1. ສະພາບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີຊາຍແດນຕິດກັບທະເລ, ພູມສັນຖານມີລັກສະນະພິເສດແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະພາກ, ປະມານສອງສ່ວນສາມຂອງປະເທດເປັນພູເຂົາ, ເປັນປະເທດທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນອາກາດເຂດຮ້ອນ, ມີ 2 ລະດູຄື: ລະດູແລ້ງຈະເລີ່ມແຕ່ກາງ ເດືອນ ຕຸລາ ຫາ ກາງເດືອນ ພຶດສະພາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນກະແສລົມມໍລະສຸມຕາເວັນອອກສຽງເໜືອພັດປົກຄຸມ ໃນເດືອນຕຸລາ ຫາ ເດືອນກຸມພາ ເປັນສ່ວນຫຼາຍ. ສະພາບອາກາດໂດຍທົ່ວໄປຢູ່ໃນລັກສະນະເຢັນຫາໜາວເຢັນ ໃນເດືອນ ພະຈິກ ຫາ ເດືອນ ມັງກອນ. ໃນຊ່ວງ ເດືອນ ມີນາ ຫາ ເດືອນ ພຶດສະພາ ສະພາບອາກາດຢູ່ໃນລັກສະນະຮ້ອນ ຫາ ຮ້ອນອົບເອົ້າ. ລະດູຝົນຈະເລີ່ມແຕ່ ກາງເດືອນ ພຶດສະພາ ຫາ ກາງເດືອນ ຕຸລາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອິດທິພົນກະແສລົມມໍລະສຸມຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ ຈາກມະຫາສະມຸດອິນເດຍ ແລະ ອ່າວໄທ ພັດປົກຄຸມ ໄດ້ນຳເອົາຄວາມຊຸ່ມຊື່ນສູງເຂົ້າສູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ໃນລະຫວ່າງ ເດືອນ ກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນ ກັນຍາ ຈະມີຝົນຕົກຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະ ໃນເດືອນສິງຫາ ຈະມີຝົນຕົກຖີ່ຫຼາຍ, ປະລິມານນ້ຳຝົນສະເລ່ຍປະຈຳປີ ໃນທົ່ວປະເທດ ແມ່ນ 1.900 ຫາ 3.500 ມິນລິແມັດ ແລະ ສະພາບອາກາດສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ໃນລັກສະນະຮ້ອນຫາຮ້ອນອົບເອົ້າ.

ຍ້ອນສະພາບທີ່ຕັ້ງຂອງພູມສັນຖານ ແລະ ສະພາບພູມອາກາດຂອງປະເທດ, ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດໜຶ່ງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ຕໍ່ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນ ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ລົມພາຍຸ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ພະຍາດລະບາດ ແລະ ອື່ນໆ, ເປັນປະເທດທີ່ຍັງອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ການຜະລິດກະສິກຳເປັນຫຼັກ, ຄວາມສາມາດໃນການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມໃນການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູໜັງໄສພິບັດ ຍັງມີຄວາມຈຳກັດ ແລະ ບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ, ສ່ວນໜຶ່ງກໍຍ້ອນວ່າຍັງເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ. ບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຍັງເປັນປັດໃຈສ່ຽງໃຫ້ ສປປ ລາວ ທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພທຳມະຊາດຫຼາຍຂຶ້ນ, ລະດັບນ້ຳຝົນ ແລະ ອຸນຫະພູມທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຄາດວ່າຈະເຮັດໃຫ້ລະບົບອຸທົກກະສາດຂອງແມ່ນ້ຳຂອງປ່ຽນແປງ, ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ ກໍຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ.

ຂໍ້ມູນບົດລາຍງານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບຊາດ ປີ 2010 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນສະພາບພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເຂດທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດທີ່ສຳຄັນ ເປັນຕົ້ນ ນ້ຳຖ້ວມ, ດິນເຈື່ອນ, ພາຍຸ ແລະ ແຫ້ງແລ້ງ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

+ ພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ: ມີ 08 ສາຍນ້ຳ ທີ່ເປັນພື້ນທີ່ສ່ຽງຕໍ່ການເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມຄື: ນ້ຳອູ, ນ້ຳຖື່ມ, ນ້ຳງຽບ, ນ້ຳຊັນ, ເຊບັ້ງໄຟ, ເຊບັ້ງຫຽງ, ເຊໂດນ ແລະ ເຊກອງ, ໃນນີ້ ຈາກຜົນຂອງການປະເມີນຂໍ້ມູນໄດ້ໃຫ້ຮູ້ວ່າ ມີຫຼາຍເມືອງທີ່ຕັ້ງຢູ່ແຄມນ້ຳທັງ 08 ສາຍນີ້ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະເກີດນ້ຳຖ້ວມດ້ວຍລະດັບເລິກຂອງນ້ຳ ແລະ ບໍລິເວນທີ່ຖືກນ້ຳຖ້ວມແຕກຕ່າງກັນ. ຄາດຄະເນປະຊາກອນທີ່ຢູ່ພື້ນທີ່ສ່ຽງໄພນ້ຳຖ້ວມທັງ 08 ອ່າງແມ່ນ້ຳທີ່ບໍ່ສາມາດຊ່ວຍ ເຫຼືອຕົນເອງໄດ້ ຫຼື ທີ່ຍັງຕ້ອງເພິ່ງພາຜູ້ອື່ນ ລວມທັງໝົດປະມານ 115.322 ຄົນ ທີ່ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມ, ໃນນີ້ປະມານ 77 % ແມ່ນນອນຢູ່ໃນເຂດນ້ຳຖ້ວມທີ່ມີລະດັບຄວາມເລິກຫຼາຍກວ່າ ຫຼື ເທົ່າກັບ 02 ແມັດ. ນອກຈາກນີ້, ບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ລວມມີ: ດ້ານເຄຫາສະຖານ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນ, ດ້ານກະສິກຳ, ໂຮງໝໍ/ຄລີນິກ (ສຸກສາລາ), ໂຮງຮຽນ, ແຫຼ່ງນ້ຳກິນ ນ້ຳໃຊ້ ແລະ ອື່ນໆ.

+ ພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງຈາກລົມພາຍຸ: ໃນນີ້ ລວມມີ ພາຍຸໃຕ້ຝຸ່ນ ຫຼື ໄຊໂຄລນ, ພາຍຸເຂດຮ້ອນ ຊຶ່ງລັກສະນະຂອງພາຍຸດັ່ງກ່າວ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີລົມແຮງ ແລະ ຝົນຕົກໜັກ ພ້ອມທັງມີລູກໝາກເຫັບ ອາດສ້າງຜົນກະທົບ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສເຮືອນຊານຂອງປະຊາຊົນ, ຕົກອາຄານຂອງລັດ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ພື້ນທີ່ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ອື່ນໆ, ຄາດຄະເນຈຳນວນປະຊາກອນທີ່ອາດຈະຖືກກະທົບຈາກລົມພາຍຸດັ່ງກ່າວ ໃນນີ້ ມີປະມານ 67,96 % ອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພະຍຸເຂດຮ້ອນໃນຄວາມແຮງຂອງລົມ 63,17 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ; ປະມານ 28,45 % ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຄວາມກົດດັນອາກາດຕໍ່າເຂດຮ້ອນ ໃນຄວາມແຮງລະຫວ່າງ 0 - 62 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ; ປະມານ 3,53 % ຈະໄດ້

ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພາຍຸປະເພດ 01 ໃນຄວາມແຮງລະຫວ່າງ 119 - 153 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ ແລະ ປະມານ 0,06 % ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພາຍຸປະເພດ 02 ໃນຄວາມແຮງລົມລະຫວ່າງ 154 - 177 ກິໂລແມັດ/ຊົ່ວໂມງ, ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນນອນຢູ່ເຂດພື້ນທີ່ແຂວງຄຳມ່ວນ.

+ **ພື້ນທີ່ຄວາມສ່ຽງຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງ:** ຜົນກະທົບຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງສ່ວນໃຫຍ່ ຈະສົ່ງຜົນເສຍຫາຍ ໂດຍກົງຕໍ່ຂະແໜງກະສິກຳ, ຄວາມໜັ້ນຄົງດ້ານອາຫານ, ການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ແຫຼ່ງນໍ້າກິນ, ນໍ້າໃຊ້ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ. ຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບຊາດ ໄດ້ເຮັດການວິໄຈລະດັບການເກີດຂຶ້ນຂອງໄພແຫ້ງແລ້ງ ທີ່ມັກເກີດຂຶ້ນຢູ່ພື້ນທີ່ຂອງບັນດາແຂວງ ເຊັ່ນ: ລະດັບປານກາງ ແລະ ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ລະດູແລ້ງລະຫວ່າງ ເດືອນ ຕຸລາ - ເດືອນ ມີນາ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ ບໍລິເວນ ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ວຽງຈັນ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ ແລະ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ;
- ລະດູຝົນລະຫວ່າງ ເດືອນ ເມສາ - ເດືອນ ກັນຍາ ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ, ບໍລິເວນໄດ້ຄຽງ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ເຂດດົງເຫງັນ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ;
- ຊ່ວງລະດູຝົນລະຫວ່າງ ເດືອນ ມິຖຸນາ - ເດືອນ ກັນຍາ ອາດຈະເກີດຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ, ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງແຂວງ ຫົວພັນ ແລະ ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ແລະ ພາກເໜືອຂອງ ແຂວງ ບໍລິຄຳໄຊ, ພາກຕາເວັນອອກຂອງ ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ພາກເໜືອຂອງ ແຂວງ ສາລະວັນ;
- ໄລຍະ 1 ປີ ລະຫວ່າງ ເດືອນ ເມສາ - ເດືອນ ມີນາ ອາດຈະເກີດຢູ່ ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ.

1.2. ບົດບາດ ແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ນຳກັນແລ້ວວ່າ ໄພພິບັດທີ່ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບ ໂດຍກົງຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ, ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ໂອກາດທາງທຸລະກິດ ແລະ ຕ່ອງໂສ້ການສະໜອງ. ໃນໄລຍະຫຼາຍກວ່າ 10 ປີ ທີ່ຜ່ານມາ ຈົນເຖິງປະຈຸບັນ, ບັນຫາໄພພິບັດໄດ້ເກີດຂຶ້ນທຸກໆປີ ແລະ ມີຄວາມຮຸນແຮງເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ເຊິ່ງສ້າງຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງປະເທດ, ເປັນຕົ້ນ ເຫດການໄພພິບັດນໍ້າຖ້ວມທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີ 2018 ທີ່ຜ່ານມາ ຖືວ່າເປັນຄັ້ງປະຫວັດສາດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ ແລະ ໜັກໜ່ວງ. ເຫດການດັ່ງກ່າວແມ່ນມີສາເຫດມາຈາກທຳມະຊາດ ແລະ ມະນຸດເປັນຜູ້ສ້າງຂຶ້ນ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຕ້ອງເສຍຊີວິດ ແລະ ສູນຫາຍເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຄິດເປັນມູນຄ່າເສຍຫາຍ ຄາດຄະເນແມ່ນ 3.166,9 ຕື້ກີບ (ປະມານ 371 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ) ຫຼື ປະມານ 2,1 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການຄາດຄະເນລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP). ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກການລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດ ຈາກເຊື້ອຈຸລະໂລກສາຍພັນໃໝ່ (Covid-19) ກໍ່ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງດັດປັບຕົວເລກການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ໃນປີ 2020 ລົງຈາກ 6,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາເປັນ 3,3 - 3,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ພ້ອມດ້ວຍຄາດໝາຍທາງດ້ານມະຫາພາກຈຳນວນໜຶ່ງ.

ລັດຖະບານ ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອສືບຕໍ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ, ຍົກສູງມາດຕະຖານຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ໂອກາດສຳລັບປະຊາຊົນລາວ ໂດຍຜ່ານການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ, ໂດຍສະເພາະການຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການດຳເນີນງານ ແລະ ຄວາມພ້ອມດ້ານຊັບພະຍາກອນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ, ການຄວບຄຸມ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ. ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ປີ 2019, ການປ່ຽນແປງຂອບນິຕິກຳ ແລະ ສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງ ແມ່ນມີເປົ້າໝາຍເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030 ແມ່ນສຸດທີ່ສຳຄັນ ແລະ ໄດ້ມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທາງດ້ານ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນ

ກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ, ທັງນີ້ ກໍ່ເພື່ອເປັນການເພີ່ມທະວີໃນການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2019, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ໄລຍະປີ 2015 - 2030, ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ, ແຜນປະຕິບັດງານສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ໄລຍະປີ 2021 - 2025, ຖະແຫຼງການອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມເປັນໜຶ່ງດຽວໃນການຕອບໂຕ້ ໄພພິບັດ ແລະ ວາລະການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ປີ 2030 (ເປົ້າໝາຍພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຫຼື SDGs).

1.3. ຂອບເຂດຂອງຍຸດທະສາດ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ, ເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ປະສານງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ ແລະ ຟື້ນຟູພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຫຼັງໄພພິບັດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະລວມມີ:

- ຄຸ້ມຄອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃໝ່ຂຶ້ນ, ພ້ອມທັງ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ມີຄວາມທົນທານ ຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ປະຊາຊົນລາວ;
- ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແມ່ນບໍ່ສາມາດດໍາເນີນການ ໂດຍລັດຖະບານພຽງລໍາພັງ, ແຕ່ການນໍາພາຂອງລັດຖະບານ, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ກົນໄກການປະສານງານ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນ ເພື່ອ ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ;
- ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ເພື່ອຮັບມືກັບໄພພິບັດ, ຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍ ແຮງຂອງໄພພິບັດຢູ່ໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ໂດຍສະເພາະຊຸມຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດທ່າງໄກສອກຫຼີກ, ຊຶ່ງບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ໂດຍຜ່ານກິດຈະກຳການດໍາເນີນວຽກງານ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງລັດຖະບານ, ຕະຫຼອດຮອດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດແບບຊຸມຊົນມີສ່ວນຮ່ວມ (CBDRR).

1.4. ຂັ້ນຕອນການສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນໂດຍ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ (ຮສສ) ພາຍ ໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນທຶນ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາການຂອງ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB) ຊຶ່ງໄດ້ລິເລີ່ມການ ຄົ້ນຄວ້າ ມາແຕ່ປີ 2019 ຈົນເຖິງປີ 2020. ບັນດາຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ກຳນົດ ເຂົ້າໃນ ເນື້ອໃນຮ່າງຍຸດທະສາດ ແມ່ນມາຈາກບົດລາຍງານຂໍ້ມູນດ້ານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດທີ່ໄດ້ເຮັດການສຶກສາໃນປີ 2010, 2012, ບົດລາຍງານການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ປີ 2018, ຂໍ້ມູນໄພພິບັດໃນຖານຂໍ້ມູນໄພພິບັດ Lao Di, ເອກະສານນິຕິກຳກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດໃຊ້ ໃນປີ 2019.

ການດໍາເນີນຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງຮ່າງຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໄດ້ດໍາເນີນຢ່າງກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມຄົ້ນຄວ້າ ໃນຂັ້ນວິຊາການທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ຈັດກອງປະຊຸມລະດົມແນວຄວາມຄິດແບບເປີດກວ້າງກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ຢູ່ຂັ້ນສູນ ກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໄດ້ຈັດກອງປະຊຸມລະດົມແນວຄວາມຄິດຕໍ່ຮ່າງຍຸດທະສາດ ຮ່ວມກັບ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານ ສາກົນ ຜ່ານກອງປະຊຸມທາງໄກ (Video Conference). ພ້ອມກັນນີ້, ຍັງໄດ້ຈັດສົ່ງສະບັບຮ່າງທີ່ໄດ້ປັບປຸງຈາກບັນ ດາຄຳເຫັນ ທັງຢູ່ສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຄຳ ເຫັນ.

ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແມ່ນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມແບບໂຄງສ້າງຂອງ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງປະກອບມີ 04 ພາກ ຄື: ພາກທີ I ພາກສະເໜີ; ພາກທີ II ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ; ພາກທີ III ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ພາກທີ IV ມາດຕະການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ.

II. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນລະດັບສາກົນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສປປ ລາວ

2.1. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນລະດັບສາກົນ

ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດໃນທົດສະຫວັດທີ່ຜ່ານມາສັງເກດເຫັນວ່າ ທ່າອ່ຽງຂອງການເກີດໄພ ພິບັດໄດ້ມີຄວາມຖີ່ ແລະ ຮຸນແຮງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພູໄຟລະເບີດ, ດິນເຈື່ອນ, ອື່ນໆ ອັນໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຕໍ່ຊີວິດ, ຊັບສິນ, ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ສະເພາະ ໃນປີ 2019 ຢູ່ຂົງເຂດ ອາຊີ - ປາຊີຟິກ ໄດ້ມີເຫດການໄພພິບັດສຸກເສີນເກີດຂຶ້ນ ຈຳນວນ 115 ຄັ້ງ ຢູ່ໃນ 31 ປະເທດ ໃນນີ້ ມີທັງເຫດການໄພນໍ້າຖ້ວມ, ລົມພາຍຸ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ໄຟໄໝ້ປ່າ, ພູໄຟລະເບີດ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທັງໝົດຫຼາຍກວ່າ 54,9 ລ້ານຄົນ, ເສຍຊີວິດ 5.338 ຄົນ.

ເຫັນໄດ້ເຖິງຄວາມອັນຕະລາຍ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດດັ່ງກ່າວ, ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ໄດ້ຖືເປັນບັນຫາສໍາຄັນ ແລະ ເປັນບຸລິມະສິດຫຼັກ ໃນເວທີລະດັບໂລກ ແລະ ລະດັບພາກພື້ນ ເພື່ອຮ່ວມກັນ ຊອກຫາທຸກຊ່ອງທາງ ໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ເປັນລະບົບ, ໃນນີ້ ໄດ້ຮ່ວມກັນຮັບຮອງເອົາ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງທາງດິນຟ້າອາກາດ ໃນກອງປະຊຸມສະມັດຊາໃຫຍ່ອົງການສະຫະປະຊາດ ຄັ້ງທີ 70 ທີ່ ນິວຢອກ ປີ 2015 ແລະ ການຮັບຮອງເອົາ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນ ກອງປະຊຸມໂລກ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຄັ້ງທີ 03 ໃນປີ 2015 ທີ່ ປະເທດຍີ່ປຸ່ນ, ເຊິ່ງຂອບແຜນ ວຽກງານກ່າວ ໄດ້ເປັນທິດທາງ ແລະ ບ່ອນອີງອັນສໍາຄັນ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮ່ວມກັນ ເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໄປຄຽງຄູ່ກັບ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDG) ຈົນຮອດປີ 2030.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍ ແລະ ບຸລິມະສິດຂອງ ສປປລາວ ພາຍໃຕ້ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (SFDRR), ໃນນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ:

- ການຮັບຮອງເອົາເປົ້າໝາຍການປ້ອງກັນການສ້າງຄວາມສ່ຽງ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທີ່ມີຢູ່ ແລະ ການ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ ສປປ ລາວ ກຳລັງປະເຊີນ, ການນຳໃຊ້ຄວາມຮູ້ດ້ານ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປະເມີນ ເພື່ອກຳນົດຄວາມສ່ຽງ ທີ່ມີຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ ການເພີ່ມຂຶ້ນຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ, ການເງິນ ແລະ ການບໍລິຫານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ (ບຸລິມະສິດທີ 01).
- ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການບໍລິຫານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຊຶ່ງລວມເອົາ ການເຊື່ອມສານວຽກງານ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ລະຫວ່າງຂະແໜງການທັງໝົດ ແລະ ການກຳນົດພາລະ ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຂະແໜງການ (ບຸລິມະສິດທີ 02).
- ການລົງທຶນໃສ່ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເພື່ອສ້າງຄວາມທົນທານ ໂດຍການຈັດສັນຊັບພະ ຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສໍາລັບການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ຢູ່ທຸກຂັ້ນຂອງການບໍລິຫານ ແລະ ໃນຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ (ບຸລິມະສິດທີ 03).

- ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການກຽມພ້ອມ ເພື່ອຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ “ສ້າງຄືນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ” ໃນການຟື້ນຟູ, ການບຸລະນະ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ທີ່ລວມເອົາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນບາດກ້າວທັງໝົດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນ ແລະ ປະເທດ ມີຄວາມສາມາດຮັບມືກັບໄພພິບັດທີ່ດີກວ່າເກົ່າ (ບຸລິມະສິດທີ 04).

ນອກຈາກຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai Framework) ແລ້ວ, ວິທີການແຫ່ງຊາດແບບກວ້າງຂວາງ ສໍາລັບ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ຍັງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ສັນຍາສາກົນທີ່ສໍາຄັນອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະ ສັນຍາປາຣີ ປີ 2015 ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs) ຊຶ່ງເປັນວາລະການພັດທະນາ ຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ປີ 2030. ສັນຍາສາກົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເນັ້ນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນການສ້າງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມບອບບາງໃນການພັດທະນາຕົວເມືອງ, ຈັດສັນງົບປະມານສໍາລັບການພັດທະນາ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາ ທີ່ນໍາໄປສູ່ການສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ.

17 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຫຼື SDG ຂອງສາກົນ ໄດ້ກໍານົດສິ່ງທ້າທາຍທີ່ກວ້າງຂວາງ ແລະ ທັງໝົດມີການພົວພັນກັນ, ແຕ່ວ່າ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແມ່ນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຕໍ່ 09 ເປົ້າໝາຍ ຂອງ SDG ດັ່ງກ່າວ ພ້ອມກັບ ອີກໜຶ່ງເປົ້າໝາຍ ຄື: ເປົ້າໝາຍທີ 18: ຊີວິດປອດໄພຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ ໃນ SDG ສະເພາະຂອງ ສປປ ລາວ, ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້.

ຕາຕະລາງ 01: 10 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຸດ ສໍາລັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ສປປ ລາວ

SDG No.	ເປົ້າໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຸດກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ
1	ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກໃນທຸກຮູບແບບໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ
2	ລຶບລ້າງຄວາມອຶດຫິວ, ບັນລຸການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ປັບປຸງດ້ານໂພສະນາການ ແລະ ສິ່ງເສີມກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ
3	ຮັບປະກັນການມີສຸຂະພາບທີ່ດີ ແລະ ສິ່ງເສີມຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີສໍາລັບທຸກຄົນ, ທຸກເກນອາຍຸ
4	ຮັບປະກັນການສຶກສາທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສິ່ງເສີມກາລະໂອກາດການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດສໍາລັບໝົດທຸກຄົນ
5	ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ - ຊາຍ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງທຸກຄົນ
6	ຮັບປະກັນການມີນໍ້າສະອາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າແບບຍືນຍົງ ແລະ ສຸຂະອະນາໄມສໍາລັບທຸກຄົນ
9	ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໜັ້ນຄົງທົນທານ, ສິ່ງເສີມການຫັນເປັນອຸດສະຫະກໍາແບບຍືນຍົງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ ແລະ ສິ່ງເສີມການປະດິດສ້າງ
11	ສ້າງຕົວເມືອງ ແລະ ທີ່ພັກອາໄສຂອງປະຊາຊົນໃຫ້ທົ່ວເຖິງ, ປອດໄພ, ໜັ້ນຄົງທົນທານ ແລະ ຍືນຍົງ
13	ກໍານົດມາດຕະການອັນຮີບດ່ວນ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຮັບມືຜົນກະທົບຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວ
18	ຊີວິດປອດໄພຈາກລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ

ສັນຍາປາຣີ, ຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ການຮ່ວມມືສະໜັບສະໜູນ ຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ແມ່ນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ສໍາຄັນ ຂອງເປົ້າໝາຍ, ມາດຕະຖານ, ຄໍາແນະນໍາ ດ້ານວິຊາການ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ. ບັນດາຂໍ້ຕົກລົງເຫຼົ່ານີ້ ສະໜັບສະໜູນບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ໃນ ການຊອກຫາຊ່ອງທາງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງ ຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເພື່ອສ້າງການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

2.2. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນພາກພື້ນ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນ ຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER), ເຊິ່ງເປັນສັນຍາການຮ່ວມມື ພາກພື້ນທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ, ໄດ້ສ້າງພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຮ່ວມມືໃນພາກພື້ນ, ການປະສານງານ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ການລະດົມຊັບພະຍາກອນໃນທຸກດ້ານ ຂອງການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.

ຍຸດທະສາດນີ້ ໄດ້ສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 05 ບຸລິມະສິດ ຂອງແຜນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ປີ 2021 - 2025, ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຮັບຮອງ ເອົາໂດຍ ກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຫຼື AMMDM ຄັ້ງທີ 08 ໃນວັນທີ 27 ພະຈິກ 2020. ວິໄສທັດ ຂອງແຜນງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການ ຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ເພື່ອ ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ, ມີການຊ່ວຍເຫຼືອເຊິ່ງ ກັນ ແລະ ກັນ, ມີການແບ່ງປັນຄວາມຜູກພັນຮ່ວມກັນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບດ້ານລົບຂອງໄພພິບັດ ເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ຊຸມຊົນມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ພາລະກິດຂອງແຜນງານດັ່ງກ່າວແມ່ນເພື່ອ “ສະໜັບສະໜູນ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມອາດສາມາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດຂອງອາຊຽນ ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການ, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ການເສີມຂະຫຍາຍ ແນວຄິດປະດິດສ້າງໃໝ່, ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ, ການຮ່ວມມືໃໝ່ ແລະ ການປະສານງານທີ່ເຂັ້ມແຂງລະຫວ່າງ ບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ .

05 ແຜນງານບຸລິມະສິດ ແລະ ບຸລິມະສິດຍ່ອຍ ຂອງແຜນງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ປະກອບມີດັ່ງນີ້:

1. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຕິດຕາມ (ລວມມີ: ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການສື່ສານຄວາມສ່ຽງ);
2. ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ (ລວມມີ: ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (DRR) ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (CCA), ຕົວເມືອງ ແລະ ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງມະນຸດ ທີ່ມີ ຄວາມແຂງແຮງທົນທານ, ເສດຖະກິດທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ແຂງແຮງທົນທານ, ກຸ່ມຄົນທີ່ ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ຫຼື CBDRM ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ);
3. ການກຽມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ (ລວມມີ: ການວາງແຜນລ່ວງໜ້າ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງເຄື່ອງມືສໍາ ລັບການກຽມພ້ອມໃນພາກພື້ນ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການປະສານງານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດ ຄວາມສາມາດເພື່ອປະສິດທິຜົນຂອງການຕອບໂຕ້ຂອງພາກພື້ນ);
4. ການຟື້ນຟູທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານ (ບັນດາແຜນງານການຟື້ນຟູທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານກ່ອນ ເກີດໄພພິບັດ ແລະ ການກຽມພ້ອມໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃນການຟື້ນຟູຂອງພາກພື້ນ ສໍາລັບໄພພິບັດຂະ ໜາດໃຫຍ່);
5. ການເປັນຜູ້ນໍາ (ການບໍລິຫານຄວາມຮູ້ສໍາລັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານໃນພາກພື້ນ, ການແບ່ງປັນ ຄວາມຮູ້ ແລະ ປະສົບການໃນພາກພື້ນ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນຜູ້ນໍາລະດັບໂລກໃນການຄຸ້ມຄອງ ໄພພິບັດ).

ຂະບວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານບຸລິມະສິດ ແລະ ບຸລິມະສິດຍ່ອຍ ປະກອບມີ 06 ອົງປະກອບ ແລະ ແຮງຂັບເຄື່ອນ ເຊັ່ນ: (i) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະຖາບັນການຈັດຕັ້ງຂອງ AADMER; (ii) ຍຸດທະສາດການຮ່ວມມື; (iii) ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ; (iv) ການເຜີຍແຜ່ ແລະ ການເຊື່ອມສານ; (v) ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການໃຫ້ຄວາມຮູ້ຢ່າງເປັນລະບົບ; (vi) ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ.

ນອກຈາກນັ້ນ, ແຜນງານນີ້ ຍັງໄດ້ລວມເອົາບັນດາຂໍ້ກຳນົດຫຼັກ ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ເອກະສານທີ່ສຳຄັນຂອງອາຊຽນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ວິໄສທັດອາຊຽນ 2025 ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ; ຖະແຫຼງການອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ໜຶ່ງອາຊຽນ ໜຶ່ງການຕອບໂຕ້; ແຜນການເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານອາຊຽນ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສຳລັບປີ 2025 ແລະ ຕໍ່ໄປ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງອື່ນໆໃນພາກພື້ນ. ແຜນງານດັ່ງກ່າວຍັງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຕົກລົງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 2015 - 2030, ສັນຍາປາຣີ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ວາລະ 2030 ໃນການພັດທະນາແບບຍືນຍົງຂອງສະຫະປະຊາຊາດ.

2.3. ສະພາບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຢູ່ ສປປ ລາວ

2.3.1. ສະພາບໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ

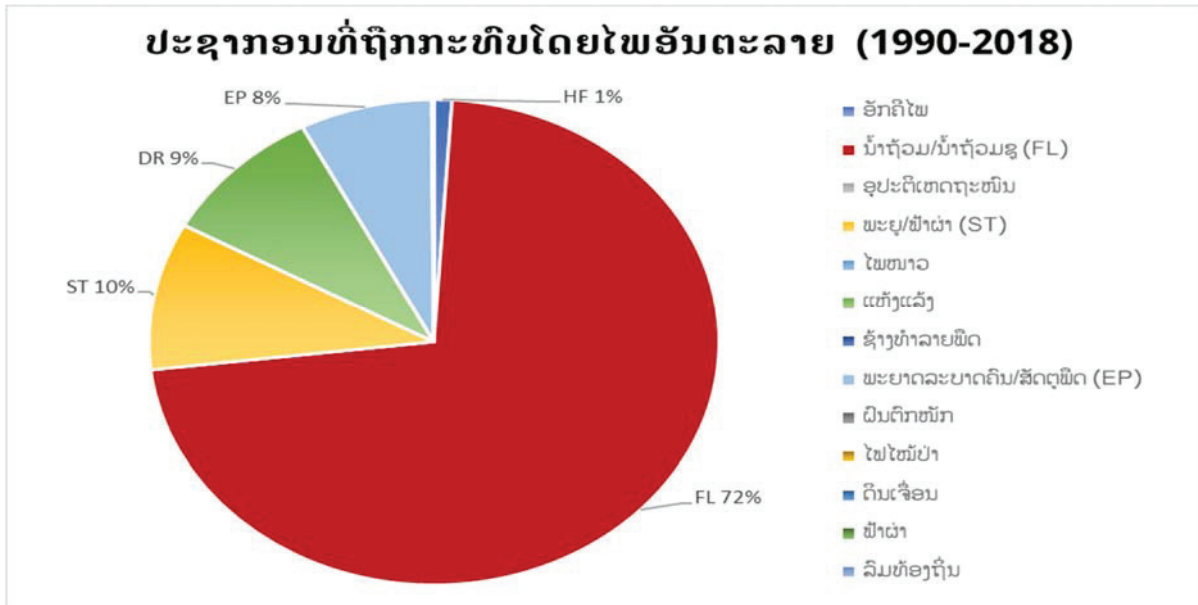
ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ກໍ່ຄືປະຈຸບັນ, ສປປ ລາວ ໄດ້ປະເຊີນກັບຄວາມສູນເສຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກໄພພິບັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະພາບອາກາດ ແລະ ພູມອາກາດທີ່ຮ້າຍແຮງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ລົມພາຍຸລະດູຮ້ອນ ແລະ ພາຍຸໄຊໂຄລນ, ລວມທັງ ພະຍາດລະບາດ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ພື້ນທີ່ດິນສ່ວນຫຼາຍກໍ່ມີລະເບີດບໍ່ທັນແຕກຝັງຢູ່ຫຼາຍ. ນັບແຕ່ປີ 1970 ເຖິງ ປີ 2010, ໄດ້ມີເຫດການໄພທຳມະຊາດທີ່ສຳຄັນເກີດຂຶ້ນ 33 ຄັ້ງ (ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ) ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນເກືອບ 9 ລ້ານຄົນ ແລະ ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍທາງເສດຖະກິດ ຫຼາຍກວ່າ 400 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ໄພນ້ຳຖ້ວມ ຖືວ່າຍັງເປັນໄພທຳມະຊາດທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດ ຂອງປະເທດ ໂດຍມີແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ສາຂາຂອງແມ່ນ້ຳຂອງ ເປັນແຫຼ່ງຕົ້ນຕໍ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມເລື້ອຍໆ. ການພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ລະບົບອຸທິກກະສາດ ຂອງແມ່ນ້ຳຂອງຍິ່ງໄດ້ຮັບຜົນກະທົບເພີ່ມຂຶ້ນ ຈາກການຄວບຄຸມການປ່ອຍນ້ຳຈາກເຂື່ອນເຫຼົ່ານີ້, ພ້ອມນີ້ ຖ້າບໍ່ມີການບໍລິຫານຈັດການນ້ຳທີ່ດີ ກໍ່ຍິ່ງເພີ່ມຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມຈາກໂຄງການດັ່ງກ່າວ.

ສປປ ລາວ ໄດ້ປະສົບບັນຫາໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມໃຫຍ່ຈຳນວນຫຼາຍຄັ້ງ ໃນນີ້ ລວມມີ ເຫດການນ້ຳຖ້ວມທີ່ສາເຫດມາຈາກພາຍຸໃຕ້ຝຸ່ນເກດສະໜາ ໃນປີ 2009 ແລະ ພາຍຸໄຮມາ - ນົກເຕັນ ໃນປີ 2011 ເຊິ່ງທັງສອງເຫດການໄດ້ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມສູນເສຍ ເປັນມູນຄ່າ 248 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ໃນປີ 2013 ກໍ່ໄດ້ເກີດໄພນ້ຳຖ້ວມຮຸນແຮງ ເຊິ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສູນເສຍ ຫຼາຍກວ່າ 270 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມທີ່ພື້ນເດັ່ນເກີດຂຶ້ນໄລຍະນີ້ ຍັງມີເຫດການໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມທີ່ເກີດຈາກພາຍຸຊົນຕິນ (Son-Tinh) ແລະ ຄູກັນນ້ຳເຂື່ອນໄຟຟ້າເຊປຽນ - ເຊນ້ຳນ້ອຍ ແຕກຢູ່ແຂວງອັດຕະປື ໃນປີ 2018, ພາຍຸເບບິນກາ (Bebinca) ແລະ ໄພນ້ຳຖ້ວມທີ່ຮຸນແຮງ ໃນປີ 2019 ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ໃນນີ້, ສະເພາະແຕ່ປີ 2018 ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍລວມຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ ຄາດຄະເນແມ່ນ 3.166,9 ຕື້ກີບ (ປະມານ 371 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ) ຫຼື ປະມານ 2,1 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງການຄາດຄະເນລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP). ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກ ການລະບາດຂອງພະຍາດອັກເສບປອດຈາກເຊື້ອຈຸລະໂລກສາຍພັນໃໝ່ (Covid-19) ກໍ່ເຮັດໃຫ້ລັດຖະບານ ຈຳເປັນຕ້ອງດັດປັບຕົວເລກການຂະຫຍາຍຂອງເສດຖະກິດ ປີ 2020 ລົງຈາກ 6,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ມາເປັນ 3,3 - 3,6 ສ່ວນຮ້ອຍ ພ້ອມດ້ວຍຄາດໝາຍທາງດ້ານມະຫາພາກຈຳນວນໜຶ່ງ.

ຮູບ 01 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໄພນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາກອນເຖິງ 72 ສ່ວນຮ້ອຍ ຫຼື ເກືອບສາມສ່ວນສີ່ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພອັນຕະລາຍໃນໄລຍະປີ 1990 - 2018. ໄພພິບັດ

ພາຍຸ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ພະຍາດລະບາດ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ອັດຕາສ່ວນຂອງປະຊາກອນຈຳນວນ 10 ສ່ວນຮ້ອຍ, 9 ສ່ວນຮ້ອຍ ແລະ 8 ສ່ວນຮ້ອຍ ຕາມລຳດັບ.

ຮູບ 01: ປະຊາກອນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ (ປີ 1990 - 2018)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງ ຮສສ, ສປປ ລາວ, ປີ 2020, ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ Lao-Di (1990 - 2018)

ເຫດການໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມປີ 2018 ໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ, ໄພນ້ຳຖ້ວມໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະ ຂະແໜງການເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ລວມມີທັງ ພືດລົ້ມລູກ, ການປະມົງ ລ້ຽງສັດ, ປ່າໄມ້ ແລະ ຊົນລະປະທານ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍຢ່າງຮຸນແຮງ ເຊິ່ງມີອັດຕາສ່ວນສູງເຖິງ 57 ສ່ວນ ຮ້ອຍ ຂອງການສູນເສຍລວມທັງໝົດ; ຂະແໜງການຂົນສົ່ງ ປະກອບມີ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ບໍລິການຂົນສົ່ງ ແລະ ອາຄານ ຂອງລັດຖະບານ ມີອັດຕາສ່ວນສູງເຖິງ 65,5 ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຄວາມເສຍຫາຍທັງໝົດ. ໂດຍລວມແລ້ວ ຂະແໜງການ ຂອງລັດ ແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢ່າງຮຸນແຮງ ໃນດ້ານການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຂະແໜງ ການຜະລິດ ແລະ ຂະແໜງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ; ຄວາມເສຍຫາຍຂອງຂະແໜງການເອກະຊົນ ແມ່ນເກີດຈາກລາຍ ຮັບທີ່ຫຼຸດລົງສຳລັບຊາວກະສິກອນ, ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ ໃຫ້ບໍລິການໃນຂະແໜງການວັດທະນາທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ, ກຳມະກອນ ແລະ ເຈົ້າຂອງວິ ສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ມີພາລະເພີ່ມຂຶ້ນໂດຍກົງຈາກໄພພິບັດຄັ້ງນີ້ ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນຕາຕະລາງ 02.

ຕາຕະລາງ 02: ມູນຄ່າຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍ ຈາກເຫດການໄພນໍ້າຖ້ວມ ປີ 2018

ຂະແໜງການ	ຄວາມເສຍ ຫາຍ (ຕື້ກີບ)	ຄວາມສູນ ເສຍ (ຕື້ກີບ)	ລວມ (ຕື້ກີບ)
ຂະແໜງການສັງຄົມ:			
ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ຕັ້ງຖິ່ນຖານ	21,12	0,57	21,69
ການສຶກສາ	18,73	1,68	20,41
ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ໂພຊະນາການ	8,58	3,32	11,89
ວັດທະນາທຳ	10,11	0,25	10,36
ຂະແໜງການຜະລິດ:			
ກະສິກຳ: ພືດລົ້ມລູກ, ລ້ຽງ ສັດ, ປ່າໄມ້, ຊົນລະປະທານ	139,80	1.087,60	1.227,30
ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ	0,80	2,99	3,78
ທ່ອງທ່ຽວ	21,87	9,59	31,46
ຂະແໜງການພື້ນຖານໂຄງລ່າງ:			
ຂົນສົ່ງ	822,02	785,80	1,607,82
ໄຟຟ້າ	42,20	3,20	45,40
ນໍ້າໃຊ້ ແລະ ສຸຂາພິບານ	50,96	19,02	69,98
ທາງນໍ້າ	116,90		116,90
ລວມ (ຕື້ກີບ)	1.253	1.914,02	3.166,99
ລວມ (ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ)	147	224,5	371,5

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ບົດລາຍງານ PDNA 2018

ຮູບ 02 ໄດ້ສັງລວມໄພອັນຕະລາຍທີ່ສຳຄັນ ທີ່ອີງໃສ່ຜົນກະທົບໃນແຕ່ລະໄລຍະ ໂດຍອີງໃສ່ຫຼາຍມາດຖານ. ສິ່ງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ, ໄພນໍ້າຖ້ວມ ແມ່ນມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ສຸດໃນທຸກມາດຖານສຳລັບການປະເມີນຜົນຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ, ລວມທັງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນ (ປະຊາຊົນທີ່ຖືກກະທົບ, ເສຍຊີວິດ, ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ), ເຮືອນຊານ (ທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ) ແລະ ການສູນເສຍດ້ານເສດຖະກິດໂດຍລວມ. ພະຍາດລະບາດມີຜົນກະທົບຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ການເສຍຊີວິດ ແລະ ການບາດເຈັບຂອງປະຊາກອນ. ລົມພາຍຸໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ປະຊາຊົນເປັນຈຳນວນຫຼາຍ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ທຳລາຍເຮືອນຊານຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ, ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດການສູນເສຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ.

ຮູບ 02: ໄພອັນຕະລາຍທີ່ສໍາຄັນຂອງ ສປປ ລາວ, ການກໍານົດໂດຍຕົວຊີ້ວັດຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຫຼາຍປະເພດ (1990 - 2018)

ໄພອັນຕະລາຍ	ການສູນເສຍຊີວິດ	ການບາດເຈັບ	ປະຊາກອນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ	ເຮືອນຖືກທຳລາຍ	ເຮືອນໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍ	ຜົນເສຍຫາຍດ້ານເສດຖະກິດ
ໄພນໍ້າຖ້ວມ						
ໄພແຫ້ງແລ້ງ						
ລົມພະຍຸ						
ພະຍາດລະບາດ						
ໄຟໄໝ້ເຮືອນ						
ອຸປະຕິເຫດ						

1	2	3	4
---	---	---	---

ເຄື່ອງໝາຍ: 1 ສີແດງ = ມີຜົນກະທົບສູງ (> 30%). 2 ສີນໍ້າຕານ = ຜົນກະທົບປານກາງ (10-30%). 3. ຄໍາ = ສີເຫຼືອງກະທົບຕໍ່າ (5-10%). 4 ສີຟ້າ = ຜົນກະທົບຕໍ່າທີ່ສຸດ (1-5%). ສີຂາວ = ຜົນກະທົບສູນ.

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງ ຮສສ, ສປປ ລາວ, ປີ 2020, ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກ Lao-Di (1990 - 2018)

2.3.2. ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ປີ 2019 ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ທັນສະໄໝ ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານວ່ອງໄວ ແລະ ຊັດເຈນ ໂດຍແນໃສ່ເຝົ້າລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດຕໍ່ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ປະຊາຊົນ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງພ້ອມທັງ ພື້ນຟູ, ບຸລະນະ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ. ດ້ານນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ກໍ່ໄດ້ຖືສໍາຄັນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດ້ວຍການວາງຍຸດທະສາດ, ມາດຕະການ, ແຜນດຳເນີນງານ, ໂຄງການ, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ, ງົບປະມານ, ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ລະດົມການຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອໃຫ້ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໄດ້ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມປອດໄພ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບ, ຊັບສິນ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງພົນລະເມືອງ. ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດ 03 ໜ້າວຽກສໍາຄັນ ຄື:

- 1) ວຽກງານປ້ອງກັນໄພພິບັດ ແນໃສ່ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ການກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ, ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ, ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ເຫດການໄພພິບັດ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການປະກາດການຍົກຍ້າຍ;
- 2) ວຽກງານຄວບຄຸມໄພພິບັດ ແນໃສ່ຈຳກັດໄພພິບັດທີ່ພວກເມັດຂຶ້ນ ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍຕໍ່ ສຸຂະພາບ, ຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ, ຂອງປະຊາຊົນ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ການຊອກຄົ້ນ ຫຼື ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ,

ການປະເມີນຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນເບື້ອງຕົ້ນ, ການສ້ອມແປງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ, ການປະກາດເປັນເຂດປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ການປະກາດຍົກເລີກເຂດປະສົບໄພພິບັດ;

- 3) ວຽກງານພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ແນໃສ່ການປົວແປງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ການບູລະນະສ້ອມແປງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ຖືກຜົນກະທົບ ແລະ/ຫຼື ໄດ້ຮັບຄວາມເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ຫຼື ດຶກວ່າເກົ່າ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ເຊັ່ນ: ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ, ການສ້າງແຜນການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ, ການດຳເນີນການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາຫຼັງການພື້ນຟູ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ກາແດງລາວ ປີ 2017 ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ຜູ້ທຸກຍາກຂາດເຂີນ, ປ່ຽວພອຍ, ດ້ອຍໂອກາດ, ກຳພ້າ, ກຳພອຍ, ຄົນພິການ ແລະ ຜູ້ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ການກູ້ໄພສຸກເສີນ ແມ່ນການຊ່ວຍເຫຼືອຮີບດ່ວນ ເພື່ອກອບກູ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກໄພທຳມະຊາດ ຫຼື ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ອຸປະຕິເຫດທາງຖະຫນົນ, ທາງອາກາດ, ທາງນໍ້າ, ອຸທົກກະໄພ, ອັກຄີໄພ, ວາຕະໄພ, ດິນເຊາະເຈື່ອນ, ຕົກຖະຫຼົ່ມ, ແຜ່ນດິນໄຫວ, ພະຍາດລະບາດ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ສະບັບປັບປຸງປີ 2017 ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານ, ປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ການປ້ອງກັນຜົນເສຍຫາຍຈາກນໍ້າ, ການບູລະນະພື້ນຟູເຂດທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ, ປະລິມານນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃຫ້ຍືນຍົງ ແນໃສ່ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ, ການຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ, ຮັບປະກັນການຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມສັງຄົມ, ທຳມະຊາດ, ພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ, ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ. ພ້ອມນີ້, ກໍ່ໄດ້ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂສຸກເສີນ ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດບັນຫາຈາກອ່າງເກັບນໍ້າ ຊຶ່ງຜູ້ພັດທະນາໂຄງການ ຫຼື ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງລາຍງານຢ່າງຮີບດ່ວນ ໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອມີມາດຕະການແກ້ໄຂ ໃຫ້ທັນກັບສະພາບການ ເປັນຕົ້ນ ການແຈ້ງເຕືອນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ. ໃນກໍລະນີເກີດເຫດສຸກເສີນທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ລັດຖະບານ ໂດຍແມ່ນ ທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຈະໄດ້ປະກາດເຫດສຸກເສີນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂ, ພື້ນຟູ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທົກກະສາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ ກໍ່ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທົກກະສາດ ເພື່ອໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ຫັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ແນໃສ່ເຝົ້າລະວັງ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກໄພທຳມະຊາດ ຕໍ່ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ຂອງປະຊາຊົນ ໃນສັງຄົມ, ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ, ວ່ອງໄວ, ຊັດເຈນ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຕາມທິດສີຂຽວ, ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໄດ້ກຳນົດມາດຕະການໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ລະບົບນິເວດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຜັງເມືອງໃນຕົວເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ດ້ວຍການດຳເນີນມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ສັງຄົມສົງເຄາະ ໄດ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສັງຄົມສົງເຄາະ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ແລະ ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການບໍລິການຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ປະສິດທິຜົນ, ເປັນທຳ ແລະ ທົ່ວເຖິງ.

2.3.3. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ

1). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ XIII (2016 - 2020): ລັດຖະບານໄດ້ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ X ຂອງພັກ, ຊຶ່ງໄດ້ຕັ້ງເປົ້າໝາຍນໍາພາປະເທດໃຫ້ກາຍເປັນປະເທດທີ່ມີລາຍຮັບປານກາງ ແລະ ການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ສ້າງສັງຄົມໃຫ້ມີຄວາມຍຸດຕິດທໍາ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະ ທຸກຄົນເຂົ້າເຖິງການບໍລິການສັງຄົມທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕັ້ງໄວ້, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກໍານົດທິດທາງໃນການພັດທະນາທີ່ຮັບປະກັນການພັດທະນາສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍຖືການພັດທະນາເສດຖະກິດເປັນໃຈກາງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກົມກຽວ ລະຫວ່າງ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທໍາ - ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ທັງເປັນເຈົ້າການຮັບມືກັບໄພພິບັດທໍາມະຊາດຢ່າງທັນການ ແລະ ຮັບປະກັນການພັດທະນາຊຸມນະບົດຮອບດ້ານ ໂດຍຕິດພັນສະໜິດແໜ້ນກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຕາມທິດ 3 ສ້າງ. ບັນດາເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍສູງສຸດທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຖືກກໍານົດໂດຍເນັ້ນໃສ່ ເພື່ອກຽມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງກໍ່ສ້າງຄືນສິ່ງທີ່ຖືກທໍາລາຍ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ. ບັນດາວຽກ ແລະ ຄາດໝາຍຈຸດສຸມທີ່ສໍາຄັນ ລວມມີ:

- ບັນດາຄາດໝາຍທີ່ສໍາຄັນ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມມີ: ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຕາໜ່າງສະຖານີ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພໃນເຂດອ່າງແມ່ນໍ້າທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ; ປັບປຸງສະຖານີເຕືອນໄພແຜ່ນດິນໄຫວ; ສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສະກັດກັ້ນຕົ້ນໄພທໍາມະຊາດ (ລະບົບເຕືອນໄພ, ການຕອບໂຕ້, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ, ການຍົກຍ້າຍຄົນ ແລະ ຊັບສິນ, ລະບົບຟື້ນຟູ) ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສ້າງລະບົບການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດ ເພື່ອສາມາດຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງປະຊາຊົນໄດ້ທັນເວລາ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສ້າງກົນໄກ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ໃນຂົງເຂດການປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂົງເຂດກະສິກໍາ, ຂົງເຂດພະລັງງານ, ຂົງເຂດອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ຂົງເຂດສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມທັງດໍາເນີນການເຊື່ອມສານວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນຂະແໜງບຸລິມະສິດ (ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ນໍ້າ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ); ສ້າງຕັ້ງກອງທຶນປ້ອງກັນໄພພິບັດ ເພື່ອເປັນກົນໄກການເງິນທີ່ສໍາຄັນ ສໍາລັບ ການຮັບມືກັບຜົນກະທົບ, ການສຶກສາການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສົ່ງເສີມການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໝູນໃຊ້ນະວັດຕະກໍາໃໝ່ໆ; ສ້າງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ; ສ້າງຕັ້ງສູນປະສານງານບັນຊາການສຸກເສີນໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະບົບ ICT ສະຖິຕິໄພພິບັດ.

- ໜ້າວຽກຈຸດສຸມດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກໍາຕ່າງໆ ລວມມີ: ສ້າງຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ; ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຮັບມືກັບໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ກ່ຽວກັບການປົກປ້ອງດິນບໍລິເວນນໍ້າ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນເຂດຄ້ອຍຊັນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ຜົນເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດທີ່ຄາດຄະເນບໍ່ໄດ້; ສ້າງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ໄພພິບັດ; ດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ກອງທຶນການປ້ອງກັນ ແລະ ຄວບຄຸມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ; ບົດແນະນໍາການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການ ໂດຍສະເພາະ ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ນໍ້າ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ.

2). ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ IX ໄລຍະແຕ່ປີ 2021 - 2025 ໄດ້ກໍານົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍວຽກຈຸດສຸມ ດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໂດຍສຸມໃສ່ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ ຊຶ່ງໄດ້ກໍານົດວຽກງານຈຸດສຸມ ດັ່ງນີ້:

- ເຊື່ອມສານການປັບຕົວກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວ

ຂ້ອງຢ່າງເປັນລະບົບ; ສ້າງບົດແນະນຳດ້ານມາດຖານລະບຽບການໃນການດຳເນີນງານ ກ່ຽວກັບ ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງ ໜ້າຕໍ່ໄພອັນຕະລາຍດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ; ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ສະກັດກັ້ນຕົ້ນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດທຳມະຊາດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ (ລະບົບເຕືອນໄພ, ປ້ອງກັນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ); ສ້າງຄວາມອາດສາມາດໃນການພະຍາກອນໄພນ້ຳ ຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ແຜ່ນດິນໄຫວ ຢູ່ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ; ປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍສູນ ເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງລະບົບເຄືອຂ່າຍຮັບ - ສົ່ງຂໍ້ມູນ, ການພະຍາກອນ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງ ໜ້າ ກ່ຽວກັບ ໄພພິບັດດ້ານອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ; ປັບປຸງຄຸນນະພາບການລາຍງານ, ການ ອອກຂ່າວແຈ້ງເຕືອນສະພາບອຸນຫະພູມ, ສະພາບອາກາດ, ແຜ່ນດິນໄຫວ ແລະ ລະດັບນ້ຳຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

- ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຄືນຫຼັງໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ແລະ ໄພພິບັດ ທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ; ສົ່ງເສີມການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ເພີ່ມຂີດຄວາມ ສາມາດຂອງຄັງແຮຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ, ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອບັນເທົາທຸກ ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດທຳມະຊາດຢ່າງທັນການ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ຍັງຕ້ອງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໃນການແກ້ໄຂຜົນເສຍຫາຍ, ການສູນ ເສຍ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດທຳມະຊາດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນ ຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

2.3.4. ບັນດາແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ

ຍຸດທະສາດການປົກປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ລະບົບສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃຫ້ເປັນລະບົບທີ່ເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອສະໜອງການບໍລິການໃນການ ຊ່ວຍເຫຼືອສິ່ງເຄາະ ແລະ ແກ່ຜູ້ປະສົບໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ແຜນພັດທະນາແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ V ໄລຍະແຕ່ 2021 – 2025 ໄດ້ກຳນົດ ເປົ້າໝາຍ ໃນການເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີ ປະສິດທິຜົນ ໂດຍໄດ້ກຳນົດວຽກຈຸດສຸມ ຄື: ເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ກະກຽມຄວາມພ້ອມຮັບມືກັບໄພພິບັດ; ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ອົງການປົກ ຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການແກ້ໄຂຄວາມສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ; ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງທຸກພາກ ສ່ວນໃນສັງຄົມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ຄວບຄຸມ ແລະ ຟື້ນຟູໄພພິບັດ.

ຮ່າງແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ທັນວາ 2020) ໄດ້ ກຳນົດຂົງເຂດສຳຄັນ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ສຸມໃສ່ການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມທົນຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຂອງສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມ ເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ: ຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ພັດທະນາຕົວເມືອງ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ຂົງເຂດພະລັງງານ.

2.3.5. ຜົນສຳເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ກໍ່ຄືປະຈຸບັນ ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ໄດ້ເກີດໄພພິບັດທຳມະຊາດຖີ່ຂຶ້ນ, ມີຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສູນເສຍຫຼາຍຂຶ້ນ, ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ ລັດຖະບານ ໄດ້ສຸມໃສ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການປ້ອງກັນ, ການ ກຽມພ້ອມເພື່ອຮັບມື ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກໄພພິບັດ ລວມທັງ ການປະຕິບັດແກ້ໄຂຟື້ນຟູຜົນ

ກະທົບຫຼັງໄພພິບັດ. ໃນນີ້, ໄດ້ສຸມໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຕົ້ນກຳເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ເປັນຕົ້ນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສະບັບເລກທີ 71/ສພຊ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກ ກະສາດ ສະບັບເລກທີ 36/ສພຊ, ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບເລກທີ 321/ລບ, ດຳລັດ ວ່າ ດ້ວຍ ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສະບັບເລກທີ 631/ລບ, ວັນທີ 24 ທັນວາ 2020, ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ສະບັບເລກທີ 239/ນຍ, ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ, ແຜນດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ໄດ້ ເຊື່ອມສານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃຕ້ຂອບການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ເປັນຕົ້ນ ໃນຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ສ້າງ ແຜນການຕ້ານແລ້ງ ແລະ ຕ້ານຖ້ວມ ໃນແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງແຜນກຽມພ້ອມຮັບມືກັບການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ສັດ; ກົນໄກການຈັດຕັ້ງວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ; ວຽກງານໂຄສະນາປຸກຈິດສຳ ນິກແກ່ຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເຮັດໃຫ້ຮັບຮູ້ໄດ້ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນ ກະທົບຂອງໄພພິບັດ ລວມທັງມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການກຽມພ້ອມປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ ຈາກໄພພິບັດ; ແຜນການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ປັບປຸງໃນແຕ່ລະປີ ພ້ອມທັງໄດ້ຈັດຝຶກ ຊ້ອມແຜນຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທັງຂັ້ນລະດັບຊາດ, ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ; ເຄື່ອງມືການປະເມີນຄວາມ ເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຮີບດ່ວນສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາສຳລັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມວິທິການນຳໃຊ້ໃຫ້ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ; ວຽກງານພະຍາກອນອາກາດ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງດີຂຶ້ນ ໂດຍ ໄດ້ປັບປຸງວິທິການ, ກົນໄກ ແລະ ການລາຍງານການພະຍາກອນອາກາດໃຫ້ທັນສະໄໝ, ສ້າງສູນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານຊັບ ພະຍາກອນນ້ຳແຫ່ງຊາດ, ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງໃໝ່ ສະຖານີອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ 163 ສະຖານີ, ສ້າງສູນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານແຜ່ນດິນໄຫວແຫ່ງຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງສະຖານີຕິດຕາມແຜ່ນດິນໄຫວ 15 ແຫ່ງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ໄດ້ປັບປຸງ 02 ແຫ່ງ; ລະບົບການແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພຂັ້ນຊຸມຊົນໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ປັບປຸງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ຈັດ ຕັ້ງໂຄງການທົດທອງນຳໃຊ້ ເຄື່ອງມືການສົ່ງຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພທາງໂທລະສັບມືຖື ຜ່ານເຄືອຂ່າຍ ລາວໂທລະຄົມ, ລັດວິ ສາຫະກິດໂທລະຄົມລາວ, UNITEL ແລະ Beeline, ຂໍ້ຄວາມຍັງຖືກສົ່ງຕໍ່ໂດຍໃຊ້ເຄື່ອງສຽງ ແລະ ເຄື່ອງຂະຫຍາຍ ສຽງ (ໂທລະໂຄງບ້ານ); ຄວາມພ້ອມດ້ານວຽກງານພາລາທິການ (Logists) ເພື່ອຮອງຮັບໄພພິບັດສຸກເສີນ ກໍ່ໄດ້ຮັບ ການປັບປຸງດີຂຶ້ນ ໂດຍໄດ້ປັບປຸງສາຍເກັບມ້ຽນເຄື່ອງອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກ ຂອງ ກະຊວງ ຮສສ ຄົນໃໝ່ ພ້ອມມີ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ວຽກສາຍ ແລະ ຈັດມ້ຽນ - ຄັດແຍກເຄື່ອງອຸປະໂພກບໍລິໂພກຢ່າງເປັນລະບົບ, ພະນັກງານທີ່ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງສາຍເຄື່ອງສົ່ງເຄາະ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ກໍ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານສາຍເກັບມ້ຽນເຄື່ອງອຸປະໂພກ - ບໍລິໂພກ, ຈັດຝຶກອົບຮົມ ແລະ ມອບສາຍເຕັ້ນເຄື່ອນທີ່ໃຫ້ ບັນດາແຂວງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (ເກັບມ້ຽນເຄື່ອງ) ທັງໝົດຈຳນວນ 08 ດາງ (ແຂວງລະ 01 ດາງ) ຄື: ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ໄຊຍະບູລີ, ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ, ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ, ແຂວງ ຄຳມ່ວນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ, ແຂວງ ເຊກອງ ແລະ ແຂວງ ອັດຕະປື; ໄດ້ສົ່ງເສີມລະບົບການປຸກພືດທີ່ທົນທານຕໍ່ສະພາບອາ ກາດເພື່ອປັບປຸງການຄ້າປະ - ກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການໃນບັນດາຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ ໄພພິບັດເຊິ່ງໄດ້ປະຕິບັດຢູ່ 06 ແຂວງ ຄື: ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ, ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ, ແຂວງ ອຸດົມໄຊ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ແຂວງ ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ແຂວງ ສາລະວັນ ເພື່ອເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຊາວກະສິກອນໃນການປັບປຸງລະບົບ ການຜະລິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ, ປັບປຸງເຕັກນິກຂອງພວກເຂົາໃຫ້ເໝາະສົມ, ເສີມຂະຫຍາຍຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ໃຫ້ພວກເຂົາເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ໃນໄລຍະ **ການແກ້ໄຂຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ**, ລັດຖະບານ ກໍ່ໄດ້ຊີ້ນຳ ແລະ ມອບໝາຍໃຫ້ ຄະນະກຳມະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຮັບປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງວ່ອງໄວ, ທັນການ, ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີການດຳລົງຊີວິດທີ່ປອດໄພໃນຊ່ວງໄລຍະສຸກເສີນ; ການນຳພັກ - ລັດ ຂຶ້ນສູນກາງຫຼາຍທ່ານ ກໍ່ໄດ້ລົງໄປຢ້ຽມຢາມ ໃຫ້ກຳລັງໃຈແກ່ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊີ້ນຳ ພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ປະຕິບັດການຊ່ວຍເຫຼືອ ຢູ່ ບັນດາແຂວງທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ; ລັດຖະບານ ໄດ້ອອກແຈ້ງການປະກາດເຂດໄພພິບັດສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຍິນດີຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກສາກົນ ໂດຍຜ່ານຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂຶ້ນສູນກາງ. ພາຍຫຼັງເຫດການໄພພິບັດລະດັບຊາດ, ລັດຖະບານໄດ້ປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທຳໂດຍໄວເປັນຕົ້ນ: ການຊອກຄົ້ນ, ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ການແຈກຢາຍເຄື່ອງບັນເທົາທຸກ, ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການແພດ, ການກໍ່ສ້າງທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ສູນພັກເຊົາ, ການຊ່ວຍເຫຼືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ກິດຈະກຳການຍົກຍ້າຍ.

ວຽກງານພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ: ລັດຖະບານ ໄດ້ຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດຈຳນວນຫຼາຍພັນຕື້ກີບ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ, ຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ; ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂຶ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ (ຂຶ້ນແຂວງ) ກໍ່ໄດ້ປະສານຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຮີບດ່ວນຫຼັງໄພພິບັດ ລວມທັງໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເປັນຈຳນວນຫຼາຍ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຜູ້ປະສົບໄພພິບັດ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກັບເຂົ້າສູ່ສະພາບປົກກະຕິ, ທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງປະຊາຊົນກໍ່ໄດ້ຮັບການສ້ອມແປງ ແລະ ກໍ່ສ້າງໃໝ່, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບຊົນລະປະທານ, ຕຶກອາຄານສະຖານທີ່ຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບ, ແຫຼ່ງນໍ້າກິນ - ນໍ້າໃຊ້, ໄຟຟ້າ, ອື່ນໆ ກໍ່ໄດ້ຮັບການພື້ນຟູປົວແປງຄືນໃໝ່. ວຽກງານການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດທີ່ພື້ນເດັ່ນແມ່ນ ຢູ່ ເມືອງສະໜາມໄຊ ແຂວງອັດຕະປື ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີຜົນສຳເລັດດີເປັນຕົ້ນ: ວຽກສັງຄົມສົງເຄາະ, ວຽກປະເມີນ ແລະ ຊົດເຊີຍຜົນກະທົບ, ວຽກພື້ນຟູພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ວຽກຈັດສັນອາຊີບ ໂດຍສະເພາະ ການບຸກເບີກ ແລະ ຈັດສັນດິນໃຫ້ປະຊາຊົນ, ການສົ່ງເສີມ ແລະ ສ້າງກຸ່ມຜະລິດ, ການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ, ການກໍ່ສ້າງເຮືອນພັກຖາວອນ, ວຽກງານໄຟຟ້າ, ການກໍ່ສ້າງໂຮງໝໍ, ສຸກສາລາ, ອື່ນໆ ລວມມູນຄ່າການຊົດເຊີຍຜົນເສຍຫາຍ ແລະ ການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ລວມທັງໝົດ ຈຳນວນ 828.516 ຕື້ກີບ.

ວຽກງານຮ່ວມມືກັບສາກົນ: ພາຍໃຕ້ການນຳພາໂດຍ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ລັດຖະບານໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂະບວນການໂຕະມິນ ທີ່ໄດ້ເຕົ້າໂຮມເອົາບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆຈາກພາກລັດ ແລະ ອົງການພັດທະນາພາຍໃນປະເທດ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ: ງົບປະມານ, ໄລຍະເວລາ ແລະ ຄວາມຮູ້ ຈະສົ່ງຜົນກະທົບສູງສຸດຕໍ່ການພັດທະນາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍ 10 ກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານ ເພື່ອປະສານງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ລະຫວ່າງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໂດຍອີງຕາມຫົວຂໍ້ ເຊິ່ງລວມມີ: ສາທາລະນະສຸກ, ການສຶກສາ, ການປົກຄອງ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ການຄ້າ ແລະ ພາກເອກະຊົນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານກ່ຽວກັບລະເບີດຝັງດິນ, ການຄວບຄຸມຢາເສບຕິດທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ການກະສິກຳ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ພາຍໃຕ້ກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານດັ່ງກ່າວຍັງປະກອບມີ ບັນດາກຸ່ມຂະແໜງການດຳເນີນງານຍ່ອຍ ເພື່ອປະສານງານ ກ່ຽວກັບ ບຸລິມະສິດສະເພາະພາຍໃນຂະແໜງການເຫຼົ່ານັ້ນ. ກຸ່ມໄພພິບັດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກໍ່ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາກຸ່ມຍ່ອຍ ຂອງກຸ່ມການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ໂດຍການເປັນປະທານຂອງ ກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ມີ ອົງການ ສປຊ ເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP) ເປັນປະທານຮ່ວມ.

ວຽກງານງົບປະມານ ແລະ ການເງິນດ້ານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ: ປະຈຸບັນ ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີເຄື່ອງມືທາງການເງິນຕົ້ນຕໍ ສຳລັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຄື: 1). ຄັງແຮຂອງລັດຖະບານ

(ກົມງົບປະມານ, ກະຊວງການເງິນ); 2). ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ (ກົມງົບປະມານ, ກະຊວງການເງິນ); 3). ກອງທຶນສັງຄົມສົງເຄາະ (ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ); 4). ກອງທຶນທາງ (ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ); 5). ກອງທຶນສຸກເສີນແຂວງ (ບັນດາແຂວງ). ໃນປີ 2016 ງົບປະມານທັງໝົດທີ່ໄດ້ຈັດສັນໃຫ້ແກ່ກອງທຶນຕ່າງໆດັ່ງກ່າວ ປະກອບມີປະມານ 800,6 ຕື້ກີບ; ສໍາລັບສົກປີ 2014/2015 (300 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ, 100 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ເງິນແຮສຸກເສີນແຫ່ງຊາດ, 0,5 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ກອງທຶນສັງຄົມສົງເຄາະ, 400 ຕື້ກີບ ໃຫ້ ກອງທຶນບູລະນະຮັກສາເສັ້ນທາງ ແລະ 0,1 ຕື້ກີບ ໃຫ້ແກ່ເງິນແຮສຸກເສີນແຂວງ. ປະຈຸບັນ ລັດຖະບານແຫ່ງສປປ ລາວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໂຄງການທົດລອງ ກ່ຽວກັບ ແຫຼ່ງກອງທຶນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະດັບພາກພື້ນຄັ້ງທໍາອິດ ພາຍໃຕ້ກອງທຶນປະກັນໄພຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (SEADRIF), ກອງທຶນດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກອອກແບບ ເພື່ອເປັນສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ສະພາບຄ່ອງດ້ານໄພພິບັດທີ່ໄດ້ຮັບການປະກັນໄພ, ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຈ່າຍເງິນຢ່າງວ່ອງໄວ ເມື່ອເກີດມິເຫດການໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ເງື່ອນໄຂທີ່ກໍານົດຮ່ວມກັນ. ການຊື້ປະກັນໄພພິບັດ ໃນໂຄງການ SEADRIF ຂອງ ສປປ ລາວ ຈະມີມູນຄ່າ 5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ໂດຍໄດ້ຈັດແບ່ງອອກເປັນ 02 ອົງປະກອບ ຄື: ການປະກັນໄພຕາມດັດສະນີ (Parametric Insurance) ມູນຄ່າ 3,5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ແລະ ເງິນແຮສຸກເສີນ (Soft Trigger) ມູນຄ່າ 1,5 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ ມີໄລຍະປະຕິບັດ 03 ປີ ເລີ່ມປີ 2021 ເປັນຕົ້ນໄປ. ໂຄງການນີ້ ຈະເປັນທ່າແຮງດ້ານການເງິນສໍາຄັນສໍາລັບ ສປປ ລາວ ເພື່ອປະຕິບັດໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນໃນເວລາມິເຫດການໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ.

2.3.6. ຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດໄລຍະຜ່ານມາ ເຖິງວ່າຈະມີຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ຜົນສໍາເລັດຫຼາຍດ້ານກໍ່ຕາມ, ແຕ່ຄຽງຄູ່ກັບຜົນສໍາເລັດດັ່ງກ່າວ ກໍ່ຍັງມີຫຼາຍບັນຫາທີ່ຍັງເປັນຂໍ້ຄົງຄ້າງ, ສິ່ງທ້າທາຍ ແລະ ເປັນບົດຮຽນເພື່ອປັບປຸງແກ້ໄຂໃນຕໍ່ໜ້າ ດັ່ງນີ້:

1). ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

- ເຖິງແມ່ນວ່າ ລັດຖະບານ ຈະມີຄວາມພະຍາຍາມສູງໃນການແກ້ໄຂຊ່ວຍເຫຼືອ ທັງໄລຍະສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ແຕ່ເນື່ອງຈາກມີງົບປະມານທີ່ຈໍາກັດ ແລະ ບໍ່ມີກອງທຶນໄພພິບັດຮອງຮັບ ເຮັດໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ມີຄວາມຊັກຊ້າ ແລະ ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ ເປັນຕົ້ນ: ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົງເຄາະ ແລະ ບັນເທົາທຸກແກ່ປະຊາຊົນ, ການຟື້ນຟູໃນຂະແໜງການສັງຄົມ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ການຜະລິດ, ອື່ນໆ; ຕົວຢ່າງ: ໃນປີ 2018 ແລະ 2019 ໄດ້ມີຫຼາຍແຂວງຖືກກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ ຊຶ່ງໄດ້ສ້າງຄວາມສຸນເສຍຕໍ່ທີ່ຢູ່ອາໄສ ແລະ ພື້ນທີ່ທໍາການຜະລິດຂອງປະຊາຊົນ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ເຊັ່ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ຊົນລະປະທານ, ໂຮງຮຽນ, ໄຟຟ້າ, ອື່ນໆ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ມີງົບປະມານເຂົ້າມາແກ້ໄຂທັງໄລຍະສຸກເສີນ ແລະ ພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການປ້ອງກັນທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ເທົ່າທີ່ຄວນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການລົງທຶນສ້າງຄຸ້ມຄອງນໍ້າຖ້ວມ, ການປ້ອງກັນຕາຝັ່ງເຈື່ອນ, ການປ້ອງກັນດິນເຈື່ອນຢູ່ຕາມເສັ້ນທາງຕ່າງໆ;

- ລະບົບການສົ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ບາງທ້ອງຖິ່ນ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດີ, ປະຊາຊົນໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຊ້າ ແລະ ຍັງບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນໄດ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ທັນການ ໂດຍສະເພາະ ໃນເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ເນື່ອງຈາກ ຍັງຂາດສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ເຄື່ອງມືອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ພ້ອມທັງຍັງບໍ່ທັນນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າຊ່ວຍ.

- ການກໍານົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຍັງບໍ່ສາມາດເຮັດໄດ້ດີ ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພພິບັດ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການສ້າງແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຄງການພັດທະນາໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ສຸນເສຍຈາກໄພພິບັດ ລວມທັງ ບໍ່ເປັນການສ້າງ

ບັນຫາໄພພິບັດໃໝ່ຂຶ້ນມາ ຕົວຢ່າງ: ເຫດການໄພພິບັດນ້ຳຖ້ວມ ທີ່ມີສາຍເຫດມາຈາກການພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນເຊ ປ່ຽນ - ເຊນ້ຳນ້ອຍ.

- ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ສ່ວນຫຼາຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີຄວາມຮູ້ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ເຮັດໃຫ້ຂາດການລິເລີ່ມໃນການວາງແຜນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໄວ້ກ່ອນລ່ວງໜ້າ, ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍ່ພາໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການແກ້ໄຂຮັບມືສຸກເສີນໃນເວລາເກີດໄພພິບັດຕົວຈິງ;

- ຄວາມພ້ອມຂອງທີມງານຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນບາງດ້ານ ຍັງບໍ່ມີຄວາມສາມາດພຽງພໍ ໃນການປະຕິບັດໃຫ້ ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນ ລວມທັງຍັງຂາດເຄື່ອງມື, ພາຫະນະ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ທີ່ ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂ ແລະ ສະພາບໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕົວຈິງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນກູ້ໄພ, ເຮືອກູ້ ໄພ, ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຮັບໃຊ້ເພື່ອອະນາໄມ ແລະ ເກັບຊາກສົບຜູ້ເສຍຊີວິດ, ອື່ນໆ;

- ລະບົບສາງເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອຮອງຮັບໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ກາງ ຍັງມີຈຳກັດ (ມີແຕ່ຢູ່ສູນກາງທີ່ມີຄວາມພ້ອມ) ສ່ວນຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ຍັງບໍ່ສາມາດຮອງຮັບ ໄດ້ ລວມທັງ ລະບົບການຂົນສົ່ງ, ການຈັດການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສາງເຄື່ອງກໍ່ບໍ່ທັນໄດ້ມີລະບົບທີ່ດີເທົ່າທີ່ຄວນ ເຮັດໃຫ້ ພົບກັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນເວລາໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອເຄື່ອງອຸປະໂພກ - ບໍລິໂພກຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ, ເຄື່ອງບາງ ຈຳ ນວນກໍ່ໝົດອາຍຸ, ບໍ່ໄດ້ຄຸນນະພາບ, ເສຍຄຸນ, ອື່ນໆ ຕົວຢ່າງ: ກໍລະນີເຫດການນ້ຳຖ້ວມ ໃນປີ 2018 ຢູ່ ແຂວງອັດຕະ ປື ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ສະຖານທີ່ທ້ອງຖານ ແລະ ຫ້ອງປະຊຸມ ທັງຢູ່ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເປັນບ່ອນເກັບມ້ຽນເຄື່ອງ ຊ່ວຍເຫຼືອ;

- ບໍ່ໄດ້ກຳນົດເຂດຍົກຍ້າຍ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ການສ້າງສະຖານທີ່ພັກເຊົາສຸກເສີນ ເຮັດໃຫ້ຜູ້ປະສົບ ໄພພິບັດ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທີ່ຢູ່ອາໄສຊົ່ວຄາວທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ ເປັນຕົ້ນ ເຫດການໄພ ພິບັດນ້ຳຖ້ວມປີ 2018 ຢູ່ ເມືອງສະໜາມໄຊ ແຂວງອັດຕະປື ມີຜູ້ປະສົບໄພພິບັດຫຼາຍພັນຄົນຕ້ອງຍົກຍ້າຍເຂົ້າມາຢູ່ທີ່ ພັກເຊົາທີ່ແອອັດ, ປຽກຊຸ່ມ, ຫ້ອງນ້ຳ - ວິດຖາຍ ແລະ ນ້ຳໃຊ້ບໍ່ພຽງພໍ, ມີຜູ້ຕິດພະຍາດຖອກທ້ອງ, ໄຂ້ຫວັດ, ກຸ່ມຜູ້ ດ້ອຍໂອກາດຍິ່ງມີຄວາມລຳບາກ ເຊັ່ນ: ເດັກນ້ອຍ, ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງຖືພາ, ຜູ້ພິການທາງຮ່າງກາຍ, ມັນສະໝອງ, ຜູ້ຊຶມເສົ້າ ແລະ ອື່ນໆ;

- ການປະເມີນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ອງການເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດເປັນ ລະບົບ, ເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນ, ມີລັກສະນະຕ່າງຄົນຕ່າງເຮັດ ທັງພາກລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ເຂົ້າມາ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອ, ລວມທັງການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ມີ ຄວາມເອກະພາບ;

- ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ສຸມໃສ່ ການແກ້ໄຂຊ່ວຍ ເຫຼືອຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຫຼັງໄພພິບັດ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສຸມໃສ່ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທົນທານໃນພື້ນ ຖານໂຄງລ່າງທີ່ສຳຄັນ ເນື່ອງຈາກບໍ່ມີງົບປະມານພຽງພໍເພື່ອສະໜັບສະໜູນເຂົ້າໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ;

- ຂາດຂໍ້ມູນພື້ນຖານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ການບັນທຶກຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານທີ່ເປັນລະບົບ ໃນການ ປະຕິບັດວຽກງານຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນລະດັບຊາດ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເພື່ອສະໜັບ ສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຍັງຈຳກັດ.

2). ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້

- ເພີ່ມການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານປ້ອງກັນ, ການກຽມຄວາມພ້ອມເພື່ອຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມທັງ ການລົງທຶນເຂົ້າໃນການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມ ທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນໃນຕໍ່ໜ້າ;

- ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າເປັນວຽກບຸລິມະສິດໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະ ກິດ - ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ບັນດາຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ໃນວຽກງານຂອງລັດທຸກລະດັບ, ບັນດາ

ສະຖາບັນ, ພາກທຸລະກິດ ແລະ ຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ ພາຍໃຕ້ຂອບການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ, ການພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບການສົ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ແຈ້ງຂ່າວເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຮັບ ປະກັນໃຫ້ປະຊາຊົນ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຮັບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຫັນການ ໂດຍ ສະເພາະ ໃນເຂດຊຸມນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ພ້ອມທັງນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າຊ່ວຍ;

- ດໍາເນີນການສຶກສາຂໍ້ມູນ ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ເຂດທີ່ມີ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສູງ ທັງລະດັບ ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພພິບັດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ ໃນການພັດທະນາໂຄງການຕ່າງໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ພ້ອມທັງຫຼີກລ້ຽງການສ້າງບັນຫາໄພພິບັດໃໝ່ຂຶ້ນມາ;

- ດໍາເນີນຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ນັບແຕ່ສູນກາງລົງຮອດ ທ້ອງຖິ່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຮູ້ດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ໄດ້ລິເລີ່ມສ້າງແຜນເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນໄວ້ກ່ອນລ່ວງ ໜ້າ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ທິມງານຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ເປັນຕົ້ນ: ທິມງານຊອກຄົນ - ຄົ້ນຫາ ແລະ ກູ້ໄພ, ທິມງານຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການແພດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານທີ່ພັກສຸກເສີນ ພ້ອມທັງຈັດຫາ ແລະ ສະໜອງພາ ຫະນະ, ວັດຖຸ - ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ໝາະສົມ;

- ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບົບສາຍເກັບມ້ຽນເຄື່ອງຊ່ວຍເຫຼືອ ເພື່ອຮອງຮັບໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນທີ່ຈະ ເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດສູງ ພ້ອມທັງພັດທະນາລະບົບວຽກງານ ພາລາທິການໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີຄວາມພ້ອມປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໃນເວລາມີໄພພິບັດເກີດຂຶ້ນ;

- ກຳນົດເຂດຍົກຍ້າຍ ແລະ ບ່ອນຢູ່ຊົ່ວຄາວ ຫຼື ສ້າງສະຖານທີ່ພັກເຊົາສຸກເສີນ ເພື່ອຮອງຮັບຜູ້ປະສົບ ໄພພິບັດ ທີ່ຈະໄດ້ຖືກຍົກຍ້າຍໃນເວລາເກີດໄພພິບັດສຸກເສີນ ພ້ອມທັງ ຮັບປະກັນໃຫ້ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ມີສິ່ງເອື້ອອຳ ນວຍຄວາມສະດວກໃນທຸກດ້ານ ເປັນຕົ້ນ: ດ້ານຄວາມປອດໄພໃນສະຖານທີ່ພັກຊົ່ວຄາວ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ດ້ານສຸຂະອານາໄມ, ລະບົບນໍ້າໃຊ້ ແລະ ອື່ນໆ;

- ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນຂອບການປະສານງານໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງ ໄພພິບັດ ລວມທັງ ການປະເມີນ ແລະ ເກັບກຳຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອສຸກເສີນ ແລະ ຟື້ນຟູໄພພິບັດ ໃຫ້ ເປັນລະບົບ, ເອກະພາບ ແລະ ລວມສູນ;

- ທຸກຂະແໜງການ ຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການເກັບກຳ ແລະ ສ້າງຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງໄພ ພິບັດທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ເພື່ອແບ່ງປັນໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນໄດ້ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນ ລວມ ທັງ ສະໜອງໃຫ້ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໄດ້ບັນທຶກເຂົ້າຖານຂໍ້ມູນລວມໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ;

- ເພີ່ມທະວີວຽກງານການປັບຕົວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ໃນວຽກງານກະສິກຳ, ການປູກຝັງ, ອື່ນໆ ເພື່ອສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາ ກາດ;

- ບັນດາໂຄງການລົງທຶນທັງຂອງລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ຄວນໄດ້ຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ໂດຍຮັບປະກັນບໍ່ໃຫ້ສ້າງຄວາມສ່ຽງໃໝ່ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ປະຊາຊົນໃນເຂດພັດທະນາ ໂຄງການ;

- ເພີ່ມທະວີວຽກງານໂຄສະນາປູກຈິດສຳນຶກ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງມວນຊົນ, ສັງຄົມ, ພາກເອກະຊົນ ລວມທັງ ຜູ້ປະກອບການອື່ນໆ ໃຫ້ເຫັນໄດ້ ກ່ຽວກັບ ບັນຫາຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນໃນການ ປ່ຽນແປງແນວຄວາມຄິດ ຕໍ່ການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ແລະ ກຽມພ້ອມຮັບມື ກັບໄພພິບັດ ເພື່ອປຸກລະດົມໃຫ້ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ລວມທັງ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກັບສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກກິດຈະການຂອງພວກເຂົາ;

- ຄວນໄດ້ກຳນົດແຈ້ງບັນດາມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໃນໄລຍະກ່ອນເກີດໄພພິບັດ, ລະຫວ່າງເກີດໄພພິບັດ ແລະ ຫຼັງເຫດການໄພພິບັດ;

- ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ແລະ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມງານສາກົນ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສາມາດ, ການພັດທະນາ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຊີ, ສະໜັບສະໜູນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນ, ການກຽມຄວາມພ້ອມຕອບໂຕ້ ແລະ ຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.

III. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ

3.1. ວິໄສທັດ

ຮອດປີ 2030, ສປປ ລາວ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ ທີ່ມີຕໍ່ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ສາມາດເຊື່ອມສານກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆແຕ່ລະໄລຍະ.

3.2. ຫຼັກການລວມ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ປະຕິບັດ ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລັດຖະທຳມະນູນ, ກົດໝາຍ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາກີ, ໃຫ້ກວມເອົາທຸກປະເພດຂອງໄພພິບັດ, ຮັບປະກັນຄວາມສະເໝີພາບ, ຍຸດຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້, ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນໃນສັງຄົມ ແລະ ການປະສານສົມທົບ ລະຫວ່າງ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທ້ອງຖິ່ນ.

3.3. ເປົ້າໝາຍລວມ

ຮອດປີ 2030, ລະບົບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄດ້ຮັບການພັດທະນາມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບດີຂຶ້ນ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນວຽກງານປ້ອງກັນ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດຍຸດທະສາດ, ຈຸດປະສົງ ແລະ ບັນດາວຽກຈຸດສຸມ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ແລະ ຖືເປັນພື້ນຖານສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການວາງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ສຳລັບການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາຕະຫຼອດທົດສະວັດ ນັບແຕ່ປີ 2021 ຮອດ 2030 ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ວ່າດ້ວຍ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

3.4. ຍຸດທະສາດ

3.4.1. ຍຸດທະສາດທີ 01: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 01: ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ສ້າງລະບົບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ການປະສານງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດລວມທັງ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 1.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ 2021 - 2025.;
- 1.2 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງດຳລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງ ການເຜີຍແຜ່, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.;
- 1.3 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOPs) ໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູໂດຍໄວ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການ ຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.;
- 1.4 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທັງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງ ການຝຶກຊ້ອມແຜນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການ ຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ.;
- 1.5 ສ້າງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແລະ ທົບທວນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດກາງ ໄລຍະ.

ຈຸດປະສົງທີ 02: ເພື່ອລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ແຜນພັດທະນາ ເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 2.1 ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງ ຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການ;
- 2.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ ໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມ ສ່ຽງໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 03: ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໂດຍຄຽງຄູ່ກັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜອງຊັບພະຍາ ກອນ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 3.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ, ແຜນຫຼຸດ ຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- 3.2 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ຈຸດປະສົງທີ 04: ເພື່ອພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງ, ລະຫວ່າງ ກະຊວງ ແລະ ອົງການ ຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງປະຕິບັດໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂການລາຍງານຂອງສາກົນ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 4.1 ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງ ແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ;
- 4.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ (LaoDi);
- 4.3 ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ;
- 4.4 ປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ສະຖາບັນ.

ຈຸດປະສົງທີ 05: ເພື່ອສ້າງ ແລະ ບຸລະນະ ບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃຫ້ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ຫຼື ມີຄວາມບອບບາງ ເປັນຕົ້ນ: ຄົນພິການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ແມ່ຍິງຖືພາ ຫຼື ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນ ຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ມີຄວາມທຸກຍາກ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 5.1 ສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ຂອງບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບນໍ້າປະປາ, ຊົນລະປະທານ, ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕຶກອາຄານຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ແລະ ມໍລະດົກ, ອື່ນໆ;
- 5.2 ເກັບກໍາ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ແລະ ການຄົ້ນຄ້ວາດ້ານຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບ ກຸ່ມທີ່ມີ ຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີວິທີເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກ ເຂົາ;
- 5.3 ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບ ຜິດຊອບ ຄົນພິການ;
- 5.4 ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນໄພພິບັດ, ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງຊາຍໃນສະພາບການເກີດໄພພິບັດ;
- 5.5 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ໂຄງລ່າງພື້ນຖານມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງທີ 06: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກ ໄພພິບັດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຈື່ອນ ໂດຍຜ່ານມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການປັບປຸງລະບົບ ການພະຍາກອນ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສະໜັບສະໜູນການກຽມຄວາມພ້ອມທຸກຂັ້ນ ແລະ ຂອງ ຊຸມຊົນ ໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຍົກຍ້າຍໄປບ່ອນປອດໄພຢ່າງວ່ອງໄວ ຫຼື ປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຮັບມືອື່ນໆ ເພື່ອ ຫຼີກລ້ຽງການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 6.1 ທົບທວນໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານບຸກຄະລາກອນ ໃນການເຕືອນໄພລ່ວງ ໜ້າສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ;
- 6.2 ພັດທະນາລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນ ດ້ວຍຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພ.

3.4.2. ຍຸດທະສາດທີ 02: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ

ຈຸດປະສົງ 07: ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານມະນຸດສະທໍາທີ່ ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ໃນເວລາເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ການສູນເສຍຊີວິດ ຕະຫຼອດ ຮອດຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການທີ່ຕາມມາ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 7.1 ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການໃນການຕອບໂຕ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນໃສ່ອຸປະອຸ ກອນ, ພາຫະນະ, ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ລັດ ທີ່ເປັນຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ;

- 7.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນພາຍໃນປະເທດ ໃນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນ ຫຼັງໄພພິບັດ;
- 7.3 ເພີ່ມທະວີການກຽມຄວາມພ້ອມດ້ານອາຫານ ໂດຍການສ້າງຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ.

3.4.3. ຍຸດທະສາດທີ 03: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານພື້ນຟູຫຼັງ ໄພພິບັດຕ່າງໆ

ຈຸດປະສົງ 08: ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຕະຫຼອດຮອດການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸຄົນໃໝ່ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂທີ່ເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທົນທານໃນອະນາຄົດ ຕາມ ພັນທະຂອງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ “ການກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ .

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 8.1 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການວາງແຜນພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງ ການຫຼັງໄພພິບັດ;
- 8.2 ທົບທວນກົນໄກດ້ານສະຖາບັນໃນການພື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ;
- 8.3 ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກທີ່ມີຢູ່ ໃນການພື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່.

3.4.4. ຍຸດທະສາດທີ 04: ປັບປຸງການປະສານງານ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.

ຈຸດປະສົງ 09: ເພື່ອກໍານົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການຕອບໂຕ້ກັບໄພພິບັດປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ການພື້ນຟູ ອີງ ຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ:

- 9.1 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຍົກລະດັບຂີດ ຄວາມສາມາດ ໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການວາງແຜນການຕອບໂຕ້ສຸກ ເສີນ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ;
- 9.2 ເຫດສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບປະສານງານ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ພະຍາດລະບາດ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ;
- 9.3 ການບໍລິຫານເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ການເກີດອຸບັດເຫດປະສານງານໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ;
- 9.4 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າການປະສານ ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ;
- 9.5 ວິກິດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ມີ: ເຫດການມົນລະພິດ, ອຸບັດເຫດດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ;
- 9.6 ການຄາດຄະເນ ຫຼື ການເກີດສັດຕູພຶດກະສິກຳ, ການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ ແລະ ພະຍາດສັດ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການ ກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.

3.4.5. ຍຸດທະສາດທີ 05: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

ຈຸດປະສົງ 10: ເພື່ອເພີ່ມທະວີຂີດຄວາມສາມາດ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ ລັດຖະກອນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນຮູບແບບທີ່ຍືນຍົງ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກ ອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 10.1 ສ້າງຂອບແຜນງານສຳລັບການສ້າງຄວາມສາມາດຢູ່ລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພ ພິບັດ;
- 10.2 ສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອສະໜອງການສຶກສາດ້ານການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ;
- 10.3 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ;
- 10.4 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ;
- 10.5 ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ ຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ

3.4.6. ຍຸດທະສາດທີ 06: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທັງໝົດ

ຈຸດປະສົງ 11: ເພື່ອພັດທະນາກົນໄກໃໝ່ ສຳລັບ ການຮວມເອົາບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ໃນການ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວິທີການແບບລວມເອົາທຸກພາກສ່ວນທົ່ວສັງຄົມ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ, ລວມທັງ ພາກເອກະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດ ນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ ຕໍ່ໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 11.1 ສ້າງກຸ່ມທີ່ປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພາກເອກະຊົນ ເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມ ຄອງທຸລະກິດ ຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວິສາຫະ ກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃນຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງ ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຜູ້ນຳພາ;
- 11.2 ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາກຸ່ມທີ່ປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ມີ ຄວາມຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ.

3.4.7. ຍຸດທະສາດທີ 07. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

ຈຸດປະສົງ 12: ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານແຫ່ງລັດທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມດ້ານງົບປະມານ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຈາກຂັ້ນສູນ ກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ, ການສະໜອງດ້ານການເງິນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການປະກັນໄພ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ:

- 12.1 ການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ທ່າແຮງດ້ານແຫຼ່ງທຶນຂອງສາກົນ;
- 12.2 ການປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການເງິນ ສໍາລັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ;
- 12.3 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມໄພພິບັດ.

IV. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໃຫ້ບັນລຸຜົນສໍາເລັດຢ່າງເປັນຮູບປະທໍາ, ຈະໄດ້ສຸມໃສ່ປະຕິບັດບັນດາມາດຕະການ ທີ່ສໍາຄັນ ດັ່ງນີ້:

4.1. ກົນໄກການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄພສ) ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ການປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ລວມທັງ ຮັບຜິດຊອບໃນການປະເມີນສະພາບການທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ໄດ້ກໍານົດໃຫ້ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄພສ) ເປັນອົງກອນທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ປະຈຳການ ທີ່ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ພາກທີ VII ຂອງ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ຄພສ ປະກອບດ້ວຍ: ທ່ານຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນປະທານ; ລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ; ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ ເປັນຮອງປະທານ ແລະ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງການເງິນ ເປັນຮອງປະທານ; ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແລະ ຮອງລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ເປັນກຳມະການ ເຊັ່ນ: ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ນອກຈາກນັ້ນ, ລັດຖະບານອາດແຕ່ງຕັ້ງກຳມະການເພີ່ມເຕີມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີໄພພິບັດທີ່ເກີດຂຶ້ນ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ມີຈຸດປະສານງານລວມ ແລະ ກອງເລຂາ ປະຈຳຢູ່ ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ມີພາລະບົດບາດໃນການສ້າງນະໂຍບາຍ ເພື່ອອະນຸມັດໂດຍ ຄພສ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດອົງປະກອບຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ແລະ ປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຄະນະກຳມະການຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ.

ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຍັງໄດ້ກໍານົດໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ (ຄພຂ) ປະກອບມີ: ທ່ານຮອງເຈົ້າແຂວງ ເປັນປະທານ, ພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກ

ຈາກພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນແຂວງ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນເມືອງ (ຄພມ) ປະກອບມີ: ທ່ານທ່ານຮອງເຈົ້າເມືອງ ເປັນປະທານ, ຫ້ອງການແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຮອງປະທານ ທັງເປັນຜູ້ປະຈຳການ ແລະ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກຈາກຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພາຍໃນເມືອງ. ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຂັ້ນບ້ານ (ຄພບ) ປະກອບມີ: ນາຍບ້ານ ຫຼື ຮອງນາຍບ້ານ ເປັນປະທານ ແລະ ປະກອບມີບັນດາຮອງຫົວໜ້າໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຂອງບ້ານ, ລວມທັງຜູ້ຕາງໜ້າຈາກອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເຊັ່ນ: ແນວໂຮມ, ຊາວໜຸ່ມ ແລະ ແມ່ຍິງ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ໂດຍມີ ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ, ກະຊວງ ຮສສ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງປະສານງານລວມ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງວາງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃຕ້ແຕ່ລະຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ຢ່າງລະອຽດ.

ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກຂອງ ຄພສ ແລະ ກອງເລຂາ ໃນການວາງແຜນ, ການປະສານງານ ແລະ ການຊີ້ນຳໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍໃຫ້ລວມສູນຢູ່ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເພື່ອໃຫ້ມີຂໍ້ມູນທີ່ຈຳເປັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ສປປ ລາວບັນດາຂະແໜງການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ໂດຍເອົາເຂົ້າໃນແຜນງານ ແລະ ໂຄງການຂອງຕົນເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

4.2. ງົບປະມານ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ຄາດຫວັງວ່າ ຈະໄດ້ຮັບການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນສະໜັບສະໜູນຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາຈຸດປະສົງ ແລະ ກິດຈະກຳ ໃນແຜນການ 05 ປີ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ມີປະສິດທິຜົນ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ຈາກການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບຂະບວນການວາງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ການວາງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອຈັດສັນງົບປະມານ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຕ່າງໆທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສືບຕໍ່ລະດົມທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ເພື່ອພັດທະນາຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ເງິນກູ້ຢືມ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການກອງປະຊຸມໂຕະມົນຂອງລັດຖະບານ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ ປະກອບມີແຜນການທີ່ຈະເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງເງິນກູ້ຢືມ ທີ່ມີດອກເບ້ຍຕໍ່າ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຈາກອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສະໜອງທຶນສຳລັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການລະດົມຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຍຸດທະສາດຄວາມຍືນຍົງດ້ານການເງິນ ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງນີ້ ຍັງປະກອບມີ ການລະດົມໃຫ້ມີການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີປະສິດທິພາບສູງສຸດ ພ້ອມທັງຮັບປະການຄວາມໂປ່ງໃສ.

4.3. ການຮ່ວມມືກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ

ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດຕໍ່ຜົນສຳເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ. ການຮ່ວມມືແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນ ໃນໄລຍະການພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ແລະ ໃນໄລຍະການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ກໍ່ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ ໃນຫຼາຍຂົງເຂດ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ, ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ການສະໜັບສະໜູນດ້ານງົບປະມານ, ການຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ

ໝາກຜົນຕ່າງໆ. ທີມງານວິຊາການຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຮັບຜິດຊອບໃນການປະສານງານກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາອີງຕາມພາລະບົດບາດ ຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ຈະນຳໃຊ້ກຸ່ມຍ່ອຍຂະແໜງໄພພິບັດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພາຍໃຕ້ກຸ່ມຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອເປັນກົນໄກໃນການປະສານງານ ແລະ ການຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືໃນລະດັບຕ່າງໆ ຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອລະດົມແຫຼ່ງທຶນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ກຸ່ມຍ່ອຍຂະແໜງການດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະສະໜັບສະໜູນກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນຈະໄດ້ຮັບການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ປະເທດ ສປປ ລາວ ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມເງື່ອນໄຂ ຂອງຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai) ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍ ແຜນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER).

ການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ຈະໄດ້ຮັບການເພີ່ມທະວີ. ບຸລິມະສິດຕົ້ນຕໍໃນການຮ່ວມມືແມ່ນການແລກປ່ຽນບົດຮຽນກັບບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ສັນຍາອາຊຽນ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ (AADMER).

ການລິເລີ່ມການຮ່ວມມືກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈະຖືກກຳນົດເພື່ອນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ໄດ້ເກັບກຳໂດຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ທີ່ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບກຸ່ມຄົນເປົ້າໝາຍ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທີ່ເໝາະສົມແກ່ກຸ່ມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກຸ່ມແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ, ຄອບຄົວທຸກຍາກ, ຄົນພິການ ແລະ ກຸ່ມຄົນຜູ້ອາຍຸສູງ.

4.4. ການສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນໃຈກາງໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບ ເນື້ອໃນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການຂອງລັດ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນສັງຄົມຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ໃຫ້ມີຄວາມຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ໃນຂັ້ນສູນກາງ, ບັນດາຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະມີຄວາມສາມາດໃນການສ້າງແຜນການ ແລະ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ ໃນນວກວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສຳລັບ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນຈະສຸມໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໃນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ, ກອງເລຂາ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ບັນດາກະຊວງຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໃນການສົ່ງເສີມຂີດຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ. ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວ, ຄພສ ຈະປະສານງານ ກ່ຽວກັບ ການເຂົ້າເຖິງການຝຶກອົບຮົມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ການປະຊຸມວິຊາການ ກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ, ການທັດສະນະສຶກສາ ໃນບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະ ການແລກປ່ຽນ ແລະ ເຜີຍແຜ່ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້. ກິດຈະກຳສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ຈະໄດ້ຮັບການຂະຫຍາຍໃຫ້ກວມເອົາມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ເຊິ່ງຍັງຈະໄດ້ຮັບການເຊື່ອເຊີນໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຕາມຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ ທີ່ອີງໃສ່ສະພາບການຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບ ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດອັນຕະລາຍ ຕໍ່ກັບປະຊາຊົນໃນແຕ່ລະກຸ່ມອາຍຸ, ເພດ, ລາຍຮັບ ແລະ ຂົງເຂດ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນຫຼາຍໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຂອງ

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້. ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການເພີ່ມທະວີຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງສາເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ ສປປ ລາວ.

ການສ້າງຈິດສໍານຶກຈະມີບົດບາດສໍາຄັນ ໃນການປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງພະນັກງານ ແລະ ການນໍາ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມໂດຍສະໝັກໃຈ. ເຊັ່ນດຽວກັນນັ້ນ, ກໍ່ຍັງຈະໄດ້ມີການວາງແຜນການໂຄສະນາ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການສ້າງຈິດສໍານຶກ ຍັງມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງນີ້. ການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຈະຖືກດໍາເນີນໄປ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂົ້າໃຈເຖິງປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ຫຼັກຖານ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ບັນດາໂຄງການ ຍັງຈະໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ໃນ ສປປ ລາວ.

ບຸກຄະລາກອນ ຈາກບັນດາກະຊວງ, ພະແນກການ ແລະ ຫ້ອງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈະໄດ້ຖືກຮັບເຊີນເຂົ້າຮ່ວມກິດຈະກຳການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ, ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຫັດສະນະສຶກສາ ໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ເພື່ອຮຽນຮູ້ການປະຕິບັດ ໃນການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

ການພັດທະນາສື່ໂຄສະນາໃຫ້ເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນທົ່ວໄປ ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ ໂດຍນໍາໃຊ້ສື່ມວນຊົນ ແລະ ສື່ສັງຄົມອອນລາຍ ເພື່ອໃຫ້ຄວາມຮູ້ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ຜົນກະທົບ ແລະ ຮູ້ວິທີ ເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມໃນວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.

4.5. ການທົບທວນ, ການລາຍງານ ແລະ ການປະເມີນຜົນ

ຄໍາແນະນໍາຂອງ ອົງການ ສປຊ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (UNDRR) ກ່ຽວກັບ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ໄດ້ເນັ້ນໃສ່ຄວາມສໍາຄັນ ຂອງການຕິດຕາມ, ການລາຍງານ ແລະ ການທົບທວນ ໂດຍມີສອງອົງປະກອບຕົ້ນຕໍ ຄື: (1) ຄວາມຕ້ອງການໃນການເກັບກໍາ ແລະ ລາຍງານຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຂະບວນການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ (2) ຄວາມຕ້ອງການໃນການນໍາໃຊ້ຕົວຊີ້ວັດ ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າ ຕໍ່ຜົນກະທົບຂອງຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ. ວິທີການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກອອກແບບເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິເຄາະທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບ ການດໍາເນີນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການປັບປຸງນະໂຍບາຍ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ.

ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ເປັນເອກະສານຍຸດທະສາດລະດັບສູງ ທີ່ກໍານົດວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລວມທັງ ບັນດາຍຸດທະສາດ ແລະ ຈຸດສິ່ງທີ່ສໍາຄັນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 12 ຈຸດປະສົງຍຸດທະສາດ ຈະໄດ້ກໍານົດລະອຽດໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສະເພາະ, ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ໃນລະຫວ່າງ ທົດສະວັດ ປີ 2021 - 2030 ໂດຍແມ່ນ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ເປັນຜູ້ນໍາພາໃນການສ້າງ, ອົງປະກອບໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ອົງປະກອບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຄັ້ງທີ 09 ແລະ 10 ທີ່ນໍາພາໂດຍ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021 - 2030.

ການລາຍງານ, ການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ການປະເມີນຜົນ ພາຍໃຕ້ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດນີ້ ມີຈຸດປະສົງ ເພື່ອຕິດຕາມຄວາມຄືບໜ້າຂອງປະເທດ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຍຸດທະສາດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະໄດ້ຖືກດໍາເນີນ ໂດຍຜ່ານກົນໄກ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- 1) ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ ປີ 2021 ຫາ 2030.
- 2) ການທົບທວນກາງໄລຍະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສໍາເລັດໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025.
- 3) ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສໍາເລັດ ພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2030.

4.5.1. ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຕ່ປີ 2021 ຫາ 2030

ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະເປັນບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ທີ່ເປັນກິດຈະກຳປະຈຳປີແບບສັ້ນໆ ກະທັດຮັດ ທີ່ກະກຽມໂດຍ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ. ສະບັບທຳອິດ ຈະສໍາເລັດພາຍໃນໄຕມາດສຸດທ້າຍຂອງປີ 2021. ບົດລາຍງານນີ້ ຈະສະໜອງຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ຂອບເຂດຈຸດສຸມທີ່ໄດ້ກຳກົດ ແລະ ຂໍ້ມູນຫຼ້າສຸດຢູ່ໃນຖານຂໍ້ມູນ LaoDi. ນອກຈາກນັ້ນ, ຖ້າຫາກເປັນໄປໄດ້ ຍັງຈະມີການແປ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ.

ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ປະຈຳປີ ສໍາລັບ ປີ 2025 ຈະຖືກປ່ຽນແທນໂດຍ ການທົບທວນກາງໄລຍະ ແລະ ບົດລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າປະຈຳປີ ສະບັບສຸດທ້າຍ ຈະຖືກປ່ຽນແທນໂດຍ ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນ ປີ 2030.

4.5.2. ການທົບທວນກາງໄລຍະ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສໍາເລັດພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2025

ການທົບທວນກາງໄລຍະ ຈະພິຈາລະນາເຖິງຂອບເຂດ ກ່ຽວກັບ ແຜນການ 05 ປີ ຄັ້ງທຳອິດ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ລວມທັງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021 - 2025, ຂອບເຂດຂອງການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 09 ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການ ສໍາລັບປີ 2021 - 2025. ສິ່ງນີ້ຈະໃຫ້ຮູ້ເຖິງການພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ 05 ປີ 2026 - 2030 ຕໍ່ໄປ ແລະ ອົງປະກອບຂອງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 10 ແຕ່ປີ 2026 - 2030 ແລະ ແຜນການຂອງຂະແໜງການຮອດປີ 2030.

ໃນການດໍາເນີນການທົບທວນດັ່ງກ່າວ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອດໍາເນີນການທາບທາມຄໍາຄິດເຫັນ ຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ. ບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍ ພ້ອມດ້ວຍຜົນການທົບທວນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນໍາ ທີ່ເປັນສະບັບພາສາລາວ ຈະຖືກເຜີຍແຜ່ ແລະ ເອົາລົງອິນເຕີເນັດ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ກໍ່ຈະມີການແປເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນໃນອະນາຄົດ.

4.5.3. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຈະສໍາເລັດພາຍໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2030

ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະພິຈາລະນາເຖິງຂອບເຂດ ກ່ຽວກັບ ແຜນການ 05 ປີ ແລະ ການເຊື່ອມສານ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນການພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ພິຈາລະນາວ່າ ຮູບແບບຂອງຍຸດທະສາດທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍການວາງແຜນ 05 ປີ ນັ້ນ ມີປະສິດທິຜົນ ຫຼືບໍ່. ການທົບທວນຄັ້ງສຸດທ້າຍນີ້ ຈະສະແດງໃຫ້ເຫັນກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 10 ປີຕໍ່ໜ້າ (ຫຼື ຄ້າຍຄືກັນ), ຕະຫຼອດຮອດການກຳນົດຮູບແບບ ຂອງການວາງແຜນ ແລະ ການລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນທົດສະຫວັດທີ່ຈະມາເຖິງ ຄື ປີ 2031 - 2040. ໃນການດຳເນີນການທົບທວນດັ່ງກ່າວນີ້, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອດຳເນີນການທາບທາມຄຳຄິດເຫັນ ຈາກຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ບັນດາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ. ຈະມີການທົບທວນເອກະສານ ແລະ ມີຂໍ້ແນະນຳສຳລັບ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບໃໝ່ ແຕ່ປີ 2031 - 2040. ບົດລາຍງານສະບັບສຸດທ້າຍ ພ້ອມດ້ວຍຜົນການທົບທວນ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳທີ່ເປັນພາສາລາວ ຈະຖືກເຜີຍແຜ່ ແລະ ເອົາລົງອິນເຕີເນັດ, ຖ້າມີຖິ່ນອື່ນໄຂ ກໍ່ຈະມີການແປເປັນພາສາອັງກິດ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ໃນອະນາຄົດ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

**ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ: ຂົງເຂດຈຸດສຸມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ
ສໍາລັບການວາງແຜນຂອງລັດຖະບານ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2021 - 2030 ພາຍ
ໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ**

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍນີ້ ໄດ້ກຳນົດຂົງເຂດຈຸດສຸມການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ 12 ຈຸດປະສົງຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ທີ່ໄດ້ຖືກກຳນົດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການປຶກສາຫາລື ໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຈະຖືກລວມເຂົ້າໃນແຜນການຂອງລັດຖະບານໃນໄລຍະປີ 2021 - 2030 ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

- (1) ເປັນພື້ນຖານໃນການເຊື່ອມສານ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 09 ແລະ ຄັ້ງທີ 10;
- (2) ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ທີ່ນໍາພາໂດຍ ກະຊວງຮສສ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ແລະ/ຫຼື ເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນແຜນການ 05 ປີ ຂອງຂະແໜງການ ໂດຍອີງຕາມກະຊວງ ແລະ/ຫຼື ອົງການນໍາພາ ສໍາລັບແຕ່ລະຂອບເຂດຈຸດສຸມ.

ຍຸດທະສາດທີ 01: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບການປ້ອງກັນ, ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ.		
ຈຸດປະສົງທີ 01: ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ສ້າງລະບົບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ການປະສານງານດ້ານການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ລວມທັງ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.		
ຂົງເຂດວຽກຈຸດສຸມ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021-2030		
1.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນດຳເນີນງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ 2021 - 2025	1.1.1. ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ແຕ່ປີ 2021 - 2025, ຊຶ່ງລວມມີ: 1) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 12 ຈຸດປະສົງຂອງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້, ພ້ອມດ້ວຍ ຕົວຊີ້ບອກ, ກົນໄກການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ; 2) ຮັບປະກັນຄວາມສອດຄ່ອງ ກົມກຽວກັບບັນດາຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ, ລວມທັງຍຸດທະສາດການປ້ອງສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ປີ 2025, ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ວ່າວດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ປີ 2021 - 2025, ແຜນການແຫ່ງຊາດດ້ານໄພຊະ	ຮສສ / ບັນດາກະຊວງ ໃນ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ (ຄພສ)

	<p>ນາການ ປີ 2021 - 2025 ແລະ ຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເມື່ອສໍາເລັດ.</p>	
	<p>1.1.2 ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນສໍາລັບແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ຂອງຂະແໜງການ.</p>	
	<p>1.1.3 ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ 2026 - 2030</p>	
<p>1.2 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງດໍາລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່, ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.</p>	<p>1.2.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ ທີ 45 - 47.</p>	<p>ຮສສ / ຄພສ</p>
	<p>1.2.2 ພັດທະນາແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດ ວ່າດ້ວຍ ການຮ່ວມມືສາກົນໃນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາທີ 08 ແລະ 17 ໂດຍສະເພາະ ເພື່ອອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຂົ້າມາ ແລະ ການປະສານງານ ກ່ຽວກັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອໄພພິບັດສາກົນ, ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 35 - 38. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້, ຈະນໍາມາຈາກຄູ່ມືແນະນໍາ ແລະ ລາຍການກວດກາຂອງ IFRC IDRL.</p>	<p>ຮສສ / ຄພສ ແລະ ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ</p>
	<p>1.2.3 ຊຸກຍູ້ການບັບປຸງ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ:</p> <p>1) ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ, ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ແລະ ແຜນການດຳເນີນງານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ປີ 2021 - 2025, ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີສະມາຊິກເປັນເພດຍິງຢ່າງໜ້ອຍ 30 % ຢູ່ໃນຄະນະກຳມະການທັງໝົດຂອງລັດຖະບານ;</p>	<p>ຮສສ / ຄພສ ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ/ ຄະນະກຳມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ</p>
	<p>1.2.4 ຈັດຕັ້ງເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງປຸກຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ), ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (ເບິ່ງຈຸດປະສົງ ທີ 10).</p>	

<p>1.3 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOPs) ໃນການກະກຽມຄວາມພ້ອມ, ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູໂດຍໄວ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.</p>	<p>1.3.1 ຈະພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານມາດຕະຖານ ຂອງຂະແໜງ ຮສສ ສໍາລັບ ຂັ້ນສູນກາງ ຫາ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນແລະການຟື້ນຟູເບື້ອງຕົ້ນ ໂດຍ:</p> <p>1) ການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຂັ້ນຕອນທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ເພື່ອກຳນົດຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບ ໄລຍະເວລາ ແລະ ສິດອຳນາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນລະດັບສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ, ວິທີການ ແລະ ໄລຍະເວລາໃນການລະດົມຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການເງິນ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍປະເພດໃດ ທີ່ຕ້ອງການໃຫ້ຂະແໜງການອື່ນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນເປັນຜູ້ນໍາພາ;</p> <p>2) ກຳນົດລະອຽດ ກ່ຽວກັບ ພາລະບົດບາດ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ຈົນຮອດ ຂັ້ນບ້ານ, ຂະແໜງການ ແລະ ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ສໍາລັບແຕ່ລະປະເພດໄພອັນຕະລາຍທີ່ສໍາຄັນ;</p> <p>3) ກຳນົດວິທີການໂດຍສະເພາະ ທີ່ຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນລະຫວ່າງ ເພດຍິງ ແລະ ເພດຊາຍ, ເດັກຊາຍ ແລະ ເດັກຍິງ, ຄົນພິການ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ຊຸມຊົນຊົນເຜົ່າ, ຊຸມຊົນຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຕົວເມືອງ, ໃນການກຽມພ້ອມ, ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການຍົກຍ້າຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອໄພພິບັດ, ສະຖານະການຂອງການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຟື້ນຟູໃນເບື້ອງຕົ້ນ ສໍາລັບການບໍລິການປົກປ້ອງສັງຄົມ, ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ.</p>	<p>ຮສສ / ຄພສ</p>
	<p>1.3.2 ການນໍາໃຊ້ບັນຊີລາຍຊື່ບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີເປັນເອກະພາບ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 03 ແລະ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບວຽກ ສໍາລັບການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດແຫ່ງຊາດກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10.</p> <p>1) ໃນຂອບວຽກການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ, ຈະພັດທະນາແຜນງານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກຊ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ໂດຍອີງໃສ່ກົດໝາຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ນີ້ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດໍາເນີນງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ (SOP) ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ;</p> <p>2) ຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກຊ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ.</p>	<p>ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ</p>

	1.3.3 ໃນຂອບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກຊ້ອມຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ສໍາລັບບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ໄດ້ຕົກລົງຄັດເລືອກພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 03.	
1.4 ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ້ອມແຜນຢ່າງເປັນປົກກະຕິເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນ	1.4.1 ປັບປຸງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດປະຈຳປີ ຂຶ້ນສູນກາງ ແລະ ຊຸກຍູ້ສ້າງແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ.	ຮສສ, ຄພສ, ຄພຂ, ຄພມ
	1.4.2 ຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ້ອມແຜນກຽມພ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	
1.5 ສ້າງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ແລະ ການທົບທວນຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດໄລຍະກາງ	1.5.1 ສະໜອງບົດລາຍງານປະຈຳປີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.	ຮສສ, ຄພສ
	1.5.2 ດໍາເນີນການທົບທວນໄລຍະກາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ.	

ຈຸດປະສົງ 02: ເພື່ອລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍການເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນການຂອງຂະແໜງການ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ/ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
2.1 ເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງບັນດາຂະແໜງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ຂະແໜງການຕ່າງໆ ກຳນົດຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄພພິບັດ ແລະ ດິນຟ້າອາກາດ ໃນໄລຍະສັ້ນ, ກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ແລະ ລວມເອົາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ເຂົ້າໃນແຜນການປະຕິບັດຂອງຂະແໜງການ ສໍາລັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 09, ຄັ້ງທີ 10 ແລະ ຂອບການວາງແຜນການ 05 ປີ ຂອງຂະແໜງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
2.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບັນດາຂະແໜງການ ໃນການເຊື່ອມສານວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	2.2.1 ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ພາຍໃຕ້ຈຸດປະສົງທີ 10, ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານໃນການການເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ພາຍໃນທຸກຂະແໜງການ, ໂດຍມີການຝຶກອົບຮົມບຸລິມະສິດ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ ແກ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດໃນຂະແໜງການຕ່າງໆ.	ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ

ຈຸດປະສົງ 03: ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ໂດຍຄຽງຄູ່ກັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ການສະໜອງຊັບພະຍາກອນ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
3.1 ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ, ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.	3.1.1 ນໍາໃຊ້ແຜນທີ່ໄພອັນຕະລາຍ ແລະ ຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ, ກະຊວງ ຮສສ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຂະແໜງການຕ່າງໆ, ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອ: 1) ກຳນົດບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ໄພພິບັດ ໃນການພັດທະນາຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ;	ກະຊວງ ຮສສ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ

	<p>2) ກຳນົດບັນຊີລາຍຊື່ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ເພື່ອພັດທະນາແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.</p> <p>3.1.2 ຮັບປະກັນງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້ ແລະ ຂອບແຜນງານເຊັນໄດ (Sendai) ລວມທັງ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທັງອຸປະກອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສະໜອງອຸປະກອນ ທີ່ເປັນພາສາລາວ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບວຽກ ເພື່ອເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10.</p> <p>3.1.3 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະທີ 01:</p> <p>1) ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນບັນດາແຂວງ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດທີ່ຖືກກຳນົດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10;</p> <p>2) ປະສານສົມທົບ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ຊຸມຊົນໃນເມືອງ ແລະ ບ້ານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ.</p> <p>3.1.4 ແຜນການໄລຍະທີ 02: ພັດທະນາແຜນການ ແລະ ຮັບປະກັນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ການຮ່ວມມືສາກົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃນໄລຍະທີ 02 (2026 - 2030) ຢູ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ ບຸລິມະສິດທີ່ຍັງເຫຼືອ.</p>	
<p>3.2 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການກວດກາຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.</p>	<p>ອອກແບບ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ສຳລັບ:</p> <p>1) ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ;</p> <p>2) ວິເຄາະ ການປະເມີນຜົນ ຂອງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ຊຸມຊົນທີ່ຖືກພັດທະນາໂດຍການຮ່ວມມືກັບສາກົນ.</p>	

<p>ຈຸດປະສົງ 04: ເພື່ອພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງ, ລະຫວ່າງ ກະຊວງ ແລະ ອົງການຕ່າງໆ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ພ້ອມທັງປະຕິບັດໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂການລາຍງານຂອງສາກົນ.</p>		
<p>ຂົງເຂດຈຸດສຸມສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ກະຊວງ / ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ</p>
<p>ໄລຍະປີ 2021 - 2030</p>		
<p>4.1 ດຳເນີນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຂຶ້ນບັນຊີເຂດຄວາມສ່ຽງ, ກຳນົດເຂດຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.</p>	<p>ອີງຕາມວິທີການທີ່ກຳລັງຖືກພັດທະນາໂດຍ ກະຊວງ ຮສສ ເພື່ອປະກອບເຂົ້າໃນແຜນຫຼວດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ 05 ປີ ໄດ້ວາງເປົ້າໝາຍ ເພື່ອດຳເນີນການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃນລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ທີ່ໄດ້ກຳນົດ.</p>	<p>ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ</p>
<p>4.2 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄພພິບັດຂອງ ສປປ ລາວ (LaoDi).</p>	<p>1) ພັດທະນາແຜນການ ສໍາລັບການພັດທະນາຂໍ້ມູນໄພພິບັດ ແລະ LaoDi, ລວມທັງເປົ້າໝາຍໃນການປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ມູນໃນ LaoDi ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄວາມສາມາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ກຳລັງດຳເນີນໄປຢ່າງຕໍ່ເໜືອເພື່ອຮັກສາລະບົບ, ການວິເຄາະ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ;</p> <p>2) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສຳຫຼວດຄວາມສ່ຽງແຫ່ງຊາດ ແລະ ສ້າງບົ່ມແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ;</p> <p>3) ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ ໃນການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ດ້ານການລາຍງານທີ່ຈຳເປັນ ພາຍໃຕ້ກອບວຽກການຕິດຕາມຂອງຂອບແຜນງານ Sendai ກ່ຽວກັບ ການສູນເສຍຊີວິດ, ບາດເຈັບ, ຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ການສູນເສຍ;</p> <p>4) ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃນການເກັບກຳ ແລະ ວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ ທີ່ແຍກຕາມອາຍຸ, ເພດ ແລະ ປັດໃຈອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ຄວາມພິການ ໃນຂອບເຂດທີ່ເປັນໄປໄດ້, ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງການສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ວາງແຜນການແຫ່ງຊາດ, ພ້ອມທັງຂໍ້ກຳນົດການລາຍງານ ພາຍໃຕ້ວາລະ 2030 (SDGs), ໂດຍສະເພາະ SDG ທີ 05 ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ - ຊາຍ ແລະ ການລາຍງານຂໍ້ມູນພາຍໃຕ້ຂອບການຕິດຕາມແຜນງານ Sendai.</p>	<p>ຮສສ, ຄພສ</p>
<p>4.3 ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ</p>	<p>ກຳນົດການຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ຕົກລົງກ່ຽວກັບບັນດາເປົ້າໝາຍ ເພື່ອລະບົບທີ່ມີການປະສົມປະສານຫຼາຍຂຶ້ນ ເພື່ອແບ່ງປັນຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນທົ່ວຂະແໜງການ ແລະ ລະຫວ່າງ</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ,</p>

<p>ການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.</p>	<p>ອົງການ ຈັດຕັ້ງລັດໃນລະດັບຕ່າງໆ, ໂດຍມີງົບປະມານສະເພາະໃນການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ອາດປະກອບມີ:</p> <p>1) ການສ້າງເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃນການເກັບກຳ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານລະຫວ່າງ ຖານຂໍ້ມູນ LaoDi ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;</p> <p>2) ການສ້າງເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ແລະ ກົດລະບຽບທີ່ໄດ້ຕົກລົງກັນ ໃນການເກັບກຳ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວສານລະຫວ່າງ ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ;</p> <p>3) ການເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງການວິເຄາະ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນປະຊາກອນພື້ນຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ.</p> <p>4) ການເຮັດວຽກເພື່ອປັບປຸງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ຜົນເສຍຫາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການເກັບກຳຂໍ້ມູນເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ໂດຍມີການແບ່ງປັນໃນທົ່ວກະຊວງ ແລະ ລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຂະ ແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນການກຳນົດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ.</p>	<p>ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ), ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ</p>
<p>4.4 ປະເມີນຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຂະແໜງການ ແລະ ສະຖາບັນ</p>	<p>1) ຮັບຮອງເອົາວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບ ການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ຄວາມແຂງແຮງທົນທານໃນລະດັບຊາດ, ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນແຫ່ງຊາດ;</p> <p>2) ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສາມາດຂອງສະຖາບັນ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານສຳລັບ ແຂວງ ແລະ ເມືອງທີ່ມີບຸລິມະສິດສູງ;</p> <p>3) ສ້າງແຜນການ ສຳລັບການປະເມີນຜົນເພີ່ມເຕີມ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດດ້ານສະຖາບັນ (ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2026 - 2030) ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10.</p>	<p>ຮສສ, ຄພສ</p>

<p>ຈຸດປະສົງ 05: ເພື່ອສ້າງ ແລະ ບຸລະນະ ບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃຫ້ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ຮັບຮູ້ໄດ້ແຫຼ່ງທີ່ມາ ຂອງຄວາມສ່ຽງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດໄພພິບັດ, ເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ຫຼື ມີຄວາມບອບາງ ເປັນຕົ້ນ: ຄົນພິການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ແມ່ຍິງຖືພາ ຫຼື ແມ່ລູກອ່ອນ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ສະມາຊິກຂອງຊຸມຊົນຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ມີຄວາມທຸກຍາກ.</p>		
<p>ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ກະຊວງ / ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ</p>
<p>ໄລຍະປີ 2021 - 2030</p>		
<p>5.1 ສະໜັບສະໜູນ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມແຂງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດຂອງບັນດາໂຄງລ່າງພື້ນຖານເປັນຕົ້ນ: ເສັ້ນທາງ, ຂົວ, ລະບົບນໍ້າປະປາ, ຊົນລະປະທານ, ໂຄງການເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງໝໍ, ຕຶກອາຄານຂອງລັດ, ສະຖານທີ່ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ມໍລະ ດົກ, ອື່ນໆ</p>	<p>5.1.1 ສ້າງຄະນະປະຕິບັດງານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍພາກສ່ວນກ່ຽວກັບ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານ ເພື່ອພັດທະນາກົນໄກ ແລະ ຂະບວນການລະຫວ່າງຂະແໜງ ເພື່ອໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ວາງແຜນ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ບຸລະນະພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການບຸລະນະພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສີຂຽວ (ລັກສະນະທຳມະຊາດ ທີ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນໄພພິບັດ ແລະ ຄວາມຕ້ານທານກັບສະພາບອາກາດ, ເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ສາມາດປ່ຽນແທນ ຫຼື ປະສານສົມທົບກັບວິສະວະກຳ ແບບດັ່ງເດີມ ໃນພື້ນຖານໂຄງລ່າງແບບປະສົມ ສີເທົາ - ສີຂຽວ . ຄະນະດັ່ງກ່າວ ອາດພິຈາລະນາເຖິງ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານເຕັກນິກ, ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດດ້ານວິສະວະກຳ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໂດຍອີງໃສ່ທຳມະຊາດ, ລວມທັງວິສະວະກຳໂຍທາ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງແບບທຳມະຊາດ ແລະ ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນແບບປະສົມ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບສິນທາງທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ປ່າໄມ້ ແລະ ອ່າງຮັບນໍ້າ; 2) ການກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ສໍາລັບ ຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ ຂອງສິ່ງກໍ່ສ້າງໃໝ່, ລວມທັງ ຜົນກະທົບຂອງມັນຕໍ່ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ; 3) ທົບທວນຄືນ ກົດລະບຽບການກໍ່ສ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຖ້າຈຳເປັນ ແມ່ນພັດທະນາ ຫຼື ຮັບຮອງເອົາກົດລະບຽບ ຫຼື ມາດຕະຖານໃໝ່; 4) ການວາງແຜນບົວລະບັດຮັກສາໃນຮອບວຽນ ແລະ ການກວດກາເສັ້ນທາງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. 5) ການພັດທະນານະໂຍບາຍແລະຂອບເຕັກນິກ ສໍາລັບ ວິທີແກ້ໄຂແບບປະສົມ ແລະ ແບບອີງໃສ່ທຳມະຊາດ; 	<p>ກະຊວງ ຍທຂ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ</p>

	<p>6) ການພັດທະນາຂໍ້ກຳນົດສັນຍາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳລັບ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ການສັນຍາກັບພາກເອກະຊົນ ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງລັດ.</p> <p>5.1.2 [ຮອດປີ 2025] ຈະຕົກລົງເຫັນດີ ແລະ ສ້າງນິຕິກຳຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການໃຫ້ຄຳແນະນຳ, ການວາງແຜນ ແລະ ການປະສານງານ ສຳລັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ລວມທັງ ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ, ລະບຽບການຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆທີ່ຕ້ອງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ (ເຊັ່ນ: ກົດໝາຍ, ດຳລັດ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ) ແລະ ຊັບພະຍາກອນດ້ານງົບປະມານ.</p>	
<p>5.2 ເກັບກຳ, ວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ, ການຄົ້ນຄ້ວາດ້ານຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຈະຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດໄດ້ງ່າຍ ແລະ ມີວິທີເພື່ອເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ພວກເຂົາ.</p>	<p>5.2.1 ຊອກຫາຊັບພະຍາກອນ ຄູ່ຮ່ວມງານ, ສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ຜູ້ຊ່ຽວຊານທາງວິຊາການ ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການຄົ້ນຄວ້າດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ກ່ຽວກັບ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ມີ ເພື່ອກຳນົດຊ່ອງຫວ່າງຄວາມຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແນວທາງນະໂຍບາຍ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມທົນທານ.</p> <p>5.2.2 ອີງໃສ່ຫຼັກຖານການຄົ້ນຄ້ວາ, ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບຜູ້ຮັບຜິດຊອບຖານຂໍ້ມູນ LaoDi ແລະ ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ, ສ້າງລະບົບການເກັບກຳ ແລະ ການວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານປະລິມານ ຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄພພິບັດ, ຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ລວມເອົາຂໍ້ມູນທີ່ແບ່ງແຍກເປັນອາຍຸ ແລະ ເພດ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ເປັນໄປໄດ້ທີ່ສຸດ ກ່ຽວກັບ ຄົນພິການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຄົນທີ່ມີເພດ ທີ່ແຕກຕ່າງ, ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາມີຄວາມສ່ຽງໃນໄພພິບັດ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ຄະນະກຳມະການເພື່ອຄົ້ນພິການ, ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ, ອົງການກາແດງລາວ.</p>
<p>5.3 ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ປົກປ້ອງ ແລະ ສະໜັບສະໜູນແກ່ຄອບຄົວ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ຮັບຜິດຊອບຄົນພິການ</p>	<p>5.3.1 ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ຄວາມພິການ ແລະ ໄພພິບັດ ແລະ ປະກອບມີເປົ້າໝາຍໃນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ຄົນພິການ ປີ 2014, ເຊິ່ງປະຕິບັດຕາມສົນທິສັນຍາຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບ ສິດທິຄົນພິການ ແລະ ປະກອບມີຫົວຂໍ້ສະເພາະ ກ່ຽວກັບ ແມ່ຍິງພິການ, ເດັກພິການ ແລະ ຄົນພິການ ໃນສະຖານະການທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ສຸກເສີນດ້ານມະນຸດສະທຳ (ມາດຕາ 6, 7, 11). ພາລະບົດບາດຂອງຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ອາດຈະປະກອບມີການວາງແຜນການເພື່ອ:</p> <p>1) ອອກແບບແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວິທີການ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານເປົ້າໝາຍໃນການເຕືອນໄພ, ການອົບພະຍົບ ແລະ ດ້ານ</p>	<p>ຮສສ, ຄະນະກຳມະການເພື່ອຄົນພິການ</p>

	<p>ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດຂອງຄົນພິການ ແລະ/ຫຼື ຄອບຄົວຂອງເຂົາເຈົ້າ;</p> <p>2) ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບ ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄົ້ນພິການ ແລະ ກຸ່ມຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ, ເພື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້າວິທີການ ຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໄດ້ມີການຄຳນຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຄົນພິການໃນການຕອບໂຕ້ແລະຟື້ນຟູໄພພິບັດ ໃນທ້ອງຖິ່ນ;</p> <p>3) ລະດົມອາສາສະໝັກໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການອົບພະຍົບ ແລະ ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອອື່ນໆ ສຳລັບຄົນທີ່ມີຄວາມຈຳກັດໃນການເຄື່ອນໄຫວ ຫຼື ພິການ.</p>	
<p>5.4 ປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນໄພພິບັດ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບໂຕ້ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງຊາຍໃນສະພາບການເກີດໄພພິບັດ.</p>	<p>5.3.2 ຮອດປີ 2025 ຈະສະໜອງຄຳແນະນຳ ແລະ ສ້າງແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ 05 ປີ ສຳລັບ ຄົນພິການ ແລະ ຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາ, ລວມທັງແຫຼ່ງງົບປະມານ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ.</p> <p>5.4.1 ຈະພັດທະນາພາລະບົດບາດທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ໃນໄພພິບັດ ປະກອບມີເປົ້າໝາຍ ໃນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມຮູ້, ປ້ອງກັນ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ຈາກຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ, ໃນຊຸມຊົນທີ່ຖືກຍົກຍ້າຍ ຫຼື ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ. ອີງໃສ່ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ຄວາມສະເໝີພາບລະ ຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ແລະ ໃນປີ 2017 ໄດ້ມີການປັບປຸງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການທາງອາຍາ ເພື່ອປ້ອງກັນການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດຍິງ, ແຜນການແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ການລົບລ້າງຄວາມຮຸນແຮງທຸກຮູບແບບ ແລະ ຕໍ່ແມ່ຍິງ ຄັ້ງທີ 02 (2021 - 2025) ແລະ ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການລົບລ້າງການຈຳແນກທຸກຮູບແບບຕໍ່ເພດຍິງ (CEDAW).</p> <p>ພາລະບົດບາດຂອງຄະນະກຳມະການ ອາດປະກອບມີ:</p> <p>1) ດັດປັບບັນດາມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ເຜີຍແຜ່ໂດຍກຸ່ມປົກປ້ອງຂອງຄະນະກຳມະການພາຍໃນອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ໃນການປົກປ້ອງທີ່ພັກອາໄສ, ສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນມາດຕະຖານຂັ້ນຕໍ່າ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ຕໍ່ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ (GBV) ໃນເຫດສຸກເສີນ ແລະ ທີ່ພັກອາໄສສຸກເສີນ ເພື່ອໃຫ້ເໝາະສົມກັບທ້ອງຖິ່ນ;</p> <p>2) ພັດທະນາແຜນການ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຫຼາຍພາກສ່ວນ ເພື່ອສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອເພີ່ມເຕີມ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນລະຫວ່າງ ເກີດໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ</p>	<p>ຮສສ, ສູນກາງສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ກະຊວງຍຸດຕິທຳ, ຄະນະກຳມະການປົກປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອເດັກ</p>

	ຄວາມສ່ຽງຂອງຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ໃນໄລຍະເກີດເຫດການໄພພິບັດ ແລະ ການຟື້ນຟູ, ເພື່ອປູກຈິດສໍານຶກ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະ ທາງດ້ານກົດໝາຍ.	
	5.4.2 ລວມເອົາການປ້ອງກັນ ແລະ ການຕອບໂຕ້ຕໍ່ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ (GBV) ໃນໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຢຸດຕິການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຕໍ່ເພດຍິງ ແລະ ພັດທະນາໂຄງສ້າງທີ່ຈໍາເປັນ, ຂອບລະບຽບການຕ່າງໆ, ການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ແລະ ບັນດາແຫຼ່ງງົບປະມານ	
5.5 ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງຂະແໜງການ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ໂຄງລ່າງພື້ນຖານມີຄວາມແຂງແຮງທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ	ປະຕິບັດກົນໄກ ແລະ ຂະບວນຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ ເພື່ອຮັບປະກັນ ການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ, ການວາງແຜນ ແລະ ການປະສານງານ ໃນການກໍ່ສ້າງ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ທົນທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (ເບິ່ງຂໍ້ 5.1 ຂ້າງເທິງ).	ກະຊວງ ຮສສ, ຍທຂ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

<p>ຈຸດປະສົງ 06: ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການສູນເສຍຊີວິດ, ຊັບສິນ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ ຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ນໍ້າຖ້ວມ, ພາຍຸ, ແຫ້ງແລ້ງ, ດິນເຈື່ອນ ໂດຍຜ່ານມາດຕະການປ້ອງກັນ, ການປັບປຸງລະບົບການພະຍາກອນ ແລະ ການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ສະໜັບສະໜູນການກຽມຄວາມພ້ອມທຸກຂັ້ນ ແລະ ຂອງຊຸມຊົນ ໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນຍົກຍ້າຍໄປບ່ອນປອດໄພຢ່າງວ່ອງໄວ ຫຼື ປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຮັບມືອື່ນໆ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງການສູນເສຍຈາກໄພພິບັດ.</p>		
<p>ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ</p>	<p>ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ</p>
<p>ໄລຍະປີ 2021 - 2030</p>		
<p>6.1 ທົບທວນໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ອຸປະກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານບຸກຄະລາກອນໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າສິ່ງທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດຕ່າງໆ</p>	<p>6.1.1 ທົບທວນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອຸປະກອນ, ຄວາມສາມາດຂອງບຸກຄະລາກອນ, ການອອກແບບ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງລະບົບທີ່ກໍາລັງນໍາໃຊ້ ໃນການຕິດຕາມດິນຟ້າອາກາດ, ລະດັບນໍ້າ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍອື່ນໆ ແລະ ສະໜອງການພະຍາກອນໄລຍະສັ້ນ, ໄລຍະຍາວ, ກໍານົດການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນປົດຊ່ອງຫວ່າງບຸລິມະສິດການທົບທວນດັ່ງກ່າວ ຈະປະກອບມີຂົງເຂດທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກໍານົດວ່າເປັນບຸລິມະສິດໃນເບື້ອງຕົ້ນກ່ຽວກັບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ນໍາໃຊ້ຮູບແບບມາດຕະຖານສາກົນ ສໍາລັບ ການແຈ້ງເຕືອນສຸກເສີນ ແລະ ການແຈ້ງເຕືອນປະຊາຊົນ, ອະນຸສັນຍາການເຕືອນໄພທົ່ວໄປ; 2) ເພີ່ມຈໍານວນ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ໃນການຕິດຕາມສະພາບອາກາດ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນທົ່ວອານາເຂດ; 3) ຍົກລະດັບໂທລະຄົມມະນາຄົມ ແລະ ອຸປະກອນການສົ່ງສັນຍານໂທລະພາບ ແລະ ສາມາດໃນການພະຍາກອນໃນຂັ້ນສູນກາງ; 4) ສ້າງແຫຼ່ງລວມສູນຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານໄອທີ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ລວມທັງການຮັບປະກັນໂຄງການຄູ່ຮ່ວມງານທັງໝົດ ລວມທັງການຝຶກອົບຮົມດ້ານໄອທີ, ການວິເຄາະ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທ້ອງຖິ່ນໃນຂົງເຂດເຫຼົ່ານີ້ <p>6.1.2 ກະກຽມແຜນສໍາລັບການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ໂດຍອີງໃສ່ບັນດາຄໍາແນະນໍາຈາກການທົບທວນ ແລະ ກໍານົດຊັບພະຍາກອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.</p>	<p>ກະຊວງຊັບ, ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ, ຮສສ</p>
<p>6.2 ພັດທະນາລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງປະຊາຊົນດ້ວຍຂໍ້ຄວາມເຕືອນໄພ</p>	<p>ສືບຕໍ່ພັດທະນາ ຫຼາກຫຼາຍວິທີເພື່ອແຈ້ງເຕືອນໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ແນໃສ່ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າແບບອີງໃສ່ຄົນເປັນສູນກາງ ທີ່ໄດ້ຄໍານຶງເຖິງຄວາມຕ້ອງການທີ່ແຕກຕ່າງກັນ, ພາສາຊົນເຜົ່າ, ຄວາມພິການ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່</p>	<p>ຮສສ, ກະຊວງຊັບ (ກົມອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ), ກະຊວງໄປ ສະນີ ໂທລະມ</p>

	<p>ການສື່ສານ (ເຊັ່ນ: ຄວາມຍິກຜ່ອງດ້ານການເບິ່ງເຫັນ ແລະ ໄດ້ຍິນ) ແລະ ການເຂົ້າເຖິງເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.</p> <p>ອີງການນໍາພາ ຈະວາງແຜນພັດທະນາວິທີການທີ່ມີປະສິດຕິພາບ ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເຕືອນຊຸມຊົນ ກ່ຽວກັບ ໄພອັນຕະລາຍ, ລວມທັງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ລະດັບຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບພວກເຂົາ, ພ້ອມທັງອອກແຈ້ງການການຍົກຍ້າຍທີ່ປະສົມກົມ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງຈິດສໍານຶກ ດ້ານການປູກຈິດທີ່ອີງໃສ່ຊຸມຊົນ ແລະ ການຍົກຍ້າຍຖິ່ນຖານພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ຕາມແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ສິ່ງນີ້ຈະປະກອບມີ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ການນໍາໃຊ້ຜົນຂອງໂຄງການທົດລອງໃນປະຈຸບັນ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ໂທລະສັບມືຖືເພື່ອອອກແຈ້ງເຕືອນໄພ; 2) ໂດຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ຕາມຈຸດປະສົງທີ 10, ແຜນການ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ໃນການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນໃນເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ, ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຊຸມຊົນສາມາດກຽມພ້ອມ ແລະ ຮັບມືກັບການເຕືອນໄພໃນການຍົກຍ້າຍ, ລວມທັງການສ້າງປູກຈິດສໍານຶກ, ການຝຶກຊ້ອມອົບພະຍົບ ແລະ ແຜນການສຸກເສີນຂອງທ້ອງຖິ່ນ ສໍາລັບຄົນພິການ ຫຼື ຜູ້ສູງອາຍຸ ທີ່ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຄື່ອນໄຫວ. 	<p>ມະນາຄົມ ແລະ ການສື່ສານ.</p>
--	--	-------------------------------

ຍຸດທະສາດທີ 02: ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານຄວບຄຸມ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອແກ້ໄຂສຸກເສີນ		
ຈຸດປະສົງ 07: ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດດ້ານມະນຸດສະທໍາ ທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ການເສຍຊີວິດຢ່າງກະທັນຫັນ ຕະຫຼອດຮອດ ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ ທີ່ຕາມມາ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2025		
7.1 ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການໃນການຕອບໂຕ້ຢ່າງວ່ອງໄວ ໂດຍຜ່ານການລົງທຶນ ໃສ່ອຸປະກອນ, ພາຫະນະ, ເຕັກໂນໂລຊີການສື່ສານ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດທີ່ເປັນຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ.	7.1.1 ຈະດໍາເນີນການທົບທວນ ເພື່ອກໍານົດຄວາມຕ້ອງການ, ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນເພື່ອ: 1) ການຍົກລະດັບອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະ ທີ່ຈໍາເປັນ, ລວມທັງຢູ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໃນເມືອງທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ; 2) ການຝຶກອົບຮົມບຸກຄະລາກອນຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ ໃນການປະເມີນຄວາມປອດໄພຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະ ການສ້ອມແປງອາຄານ, ຖະໜົນຫົນທາງ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນທີ່ ທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ. 7.1.2 ກະກຽມແຜນການ ແລະ ກໍານົດຊັບພະຍາກອນ ສໍາລັບ: 1) ການຍົກລະດັບອຸປະກອນ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ທີ່ສໍາຄັນ ເຖິງປີ 2030; 2) ການຝຶກອົບຮົມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງຜູ້ຕອບໂຕ້ທໍາອິດ ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້. 7.1.3 ຈັດຕັ້ງການຝຶກຊ້ອມຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສຸກເສີນລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ	ຮສສ, ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ກະຊວງກາຕ່າງປະເທດ, ແລະ ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ
7.2 ເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນພາຍໃນປະເທດ ໃນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຮີບດ່ວນ ຫຼັງໄພພິບັດ.	7.2.1 ທີມງານວິຊາການຂອງບັນດາອົງການ ຈັດຕັ້ງນໍາພາຈະປະຕິ ບັດ ຄື: 1) ທົບທວນຮູບແບບຂອງບັນດາປະເທດອາຊຽນ ແລະ ປະເທດຕ່າງໆ ທີ່ມີສະພາບຄ້າຍຄືກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງທີມງານ ປະເມີນຜົນແບບຮີບດ່ວນ ແລະ ກົນໄກຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດໍາເນີນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການແບບຮີບດ່ວນ; 2) ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບທີມງານປະເມີນຜົນແບບຮີບດ່ວນ ໃນ ສປປ ລາວ, ລວມທັງສິ່ງທີ່ຈໍາເປັນໃນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ແລະ ການວາງແຜນ ເພື່ອເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດດ້ານນີ້, ເຊິ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບການເສີມສ້າງ	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.

	<p>ຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້.</p> <p>7.2.2 ພາຍໃຕ້ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້, ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເສີມສ້າງຂີດຄວາມ ສາມາດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຕອບໂຕ້ທຳອິດຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບ:</p> <p>1) ການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍສຸມໃສ່ ຄວາມ ເສຍຫາຍຂອງຕິກອາຄານ, ຖະໜົນຫົນທາງ, ພື້ນຖານ ໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ຂອງສາທາລະນະ ແລະ ການຟື້ນຟູສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ ຈຳເປັນ;</p> <p>2) ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍສຸມໃສ່ ຄວາມດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ທີ່ຮີບດ່ວນ ຂອງຊຸມຊົນທີ່ຖືກກະທົບ, ມາດຕະການປ້ອງກັນ ແລະ ຕອບສະ ໜອງ ຕໍ່ຜົນກະທົບດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ ຂຶ້ນສອງ ເຊັ່ນ: ການລະບາດຂອງພະຍາດ, ການຂາດແຄນອາຫານ, ຄວາມ ຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຍິງ ແລະ ອຸປະຕິເຫດຍ້ອນການນຳ ໃຊ້ຖະໜົນຫົນທາງ ຫຼື ໂຄງສ້າງທີ່ບໍ່ປອດໄພ.</p>	
<p>7.3 ເພີ່ມທະວີການກຽມ ຄວາມພ້ອມດ້ານອາຫານ ໂດຍການສ້າງຄັງແຮອາ ຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ.</p>	<p>ບັນດາຂະແໜງທີ່ນຳພາ ຈະໄດ້ຮ່ວມກັນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ທົບຄວນ ນິຕິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ:</p> <p>1). ເຄື່ອງມືດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ກົນໄກການບໍລິຫານຄັງແຮເຂົ້າ ແລະ ອາຫານທີ່ມີຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ບາງປະເທດໃນອາຊຽນ ແລະ ນອກອາຊຽນ;</p> <p>2). ສ້າງເຄື່ອງມືມາດຕະຖານໃນການປະຕິບັດງານ ໃນການປະຕິ ບັດຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າສຸກເສີນ ເພື່ອສະດວກໃນການປະ ສານງານ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄັງແຮອາຫານ ແລະ ເຂົ້າ ທີ່ວິກິດການ ໄພພິບັດສຸກເສີນ ແລະ ອື່ນໆ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງ ການເງິນ, ກະຊວງກະສິ ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະ ຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ຂະແໜງການ ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆ.</p>

ຍຸດທະສາດທີ 03: ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດຕ່າງໆ		
ຈຸດປະສົງ 08: ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມ ຂອງຊຸມຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຕະຫຼອດຮອດການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸຄົນໃໝ່ ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ທີ່ເພີ່ມຄວາມແຂງແຮງທົນທານໃນອະນາຄົດ ຕາມພື້ນທະຂອງຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ້ ການກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ .		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2025		
8.1 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການວາງແຜນພື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຫຼັງໄພພິບັດ.	ບັນດາອົງການນໍາພາ ຈະສະໜັບສະໜູນການວາງແຜນຢ່າງເປັນລະບົບສໍາລັບການພື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄົນໃໝ່ ໃນທຸກຂະແໜງການໂດຍ: 1) ທົບທວນເອກະສານທີ່ເປັນເຄື່ອງມື ສໍາລັບ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຕ່າງໆຫຼັງໄພພິບັດ (PDNA) ທີ່ນໍາໃຊ້ຜ່ານມາ, ເຄື່ອງມືດ້ານສຸຂະພາບຂອງອົງການອະນາໄມໂລກ, ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ວິທີການທີ່ປັບປຸງການປະສານງານ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ - ຂ່າວ ສານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຕ້ອງການປະເພດຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມບອບບາງໃນຊຸມຊົນທີ່ຖືກກະທົບຈາກໄພພິບັດ; 2) ພັດທະນາວິທີການ ແລະ ອໍານວຍຄວາມສະດວກ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງລະບຽບການດ້ານບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການ ໃນການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ການວິເຄາະ ແລະ ການກະກຽມການປະເມີນຫຼັງໄພພິບັດ (PDNA), ສິ່ງນີ້ ລວມທັງການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ທີ່ແຍກຕາມອາຍຸ ແລະ ເພດ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອື່ນໆ ຖ້າເປັນໄປໄດ້, ພ້ອມທັງຜົນກະທົບດ້ານບົດບາດຍິງ - ຊາຍ ແລະ ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການ.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຍທຂ, ກະສິກໍາ, ສາທາລະນະສຸກ, ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ຊັບພະຍາກອນທໍ່ມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ, ກະຊວງກ່ຽວ ຂ້ອງ.

<p>8.2 ທົບທວນກົນໄກດ້ານສະຖາບັນ ໃນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ຫຼັງໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ.</p>	<p>8.2.1 ບັນຊີການຈັດຕັ້ງນໍາພາ ຈະພິຈາລະນາປະສົບການຈາກໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນໃນປະຈຸບັນ ແລະ ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາຕໍ່ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບ ກົນໄກດ້ານສະຖາບັນ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ ສໍາລັບການປະສານງານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນໃນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ຫຼັງໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນລະດັບຊາດ. (ຕົວຢ່າງ: ເພື່ອພິຈາລະນາວ່າມີຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ຈະສ້າງຕັ້ງສະຖາບັນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ເພື່ອການຟື້ນຟູໄພພິບັດທີ່ສໍາຄັນ ຫຼືວ່າໂຄງສ້າງທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ມີຄວາມຕ້ອງການຊັບພະຍາກອນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ການຍົກລະດັບຄວາມສາມາດໃຫ້ສູງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ).</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຍທຂ, ກະສິກໍາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.</p>
<p>8.3 ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກທີ່ມີຢູ່ໃນການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່.</p>	<p>ອີງຕາມ ຂໍ້ສະເໜີແນະຂອງການທົບທວນ (ເບິ່ງຂໍ້ 8.2 ຂ້າງເທິງ), ວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົນໄກໄລຍະຍາວນານ ສໍາລັບການວາງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຍທຂ, ກະສິກໍາ, ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ</p>

ຍຸດທະສາດທີ 04: ປັບປຸງການປະສານງານຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ແລະ ການຟື້ນຟູຫຼັງໄພພິບັດ.		
ຈຸດປະສົງ 09: ເພື່ອກຳນົດພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງບັນດາຂະແໜງການ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມຄວາມພ້ອມ, ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດປະເພດຕ່າງໆ, ການຟື້ນຟູ ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ບົດບາດໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
9.1 ພັດທະນາຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດງານທີ່ເປັນມາດຕະຖານ ໃນການປະສານງານ ແລະ ຍົກລະດັບຂີດຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການວາງແຜນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຂອງຂະແໜງການຕ່າງໆ.	ການປະສານງານ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງການ: 1) ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປະສານງານໃນການວາງແຜນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຂອງຂະແໜງການ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພາລະບົດບາດ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 51, 58 ແລະ 59; 2) ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ກຜທ ຈະສະໜັບສະໜູນການວາງຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຈຸດປະສົງ ທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດ ສະບັບນີ້; 3) ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແມ່ນຈະມີການທົບທວນ ຫຼື ພັດທະນາແຜນ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ແຜນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ແລະ ຂັ້ນຕອນມາດຕະຖານການດຳເນີນງານ (SOPs) ສຳລັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນຂະແໜງການຂອງພວກເຂົາ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບ ຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ສະບັບນີ້; 4) ບັນດາກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ພາຍໃນກະຊວງຂຶ້ນເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການເຮັດວຽກ ຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ເປັນສູນກາງໃນການປະສານງານ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 52.	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ
9.2 ເຫດສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບ - ປະສານງານໃນການກຽມຄວາມພ້ອມ ແລະ ຕອບໂຕ້ພະຍາດລະ	ຈະພັດທະນາ ຄູ່ມືຄຳແນະນຳ ແລະ ກົນໄກ ສຳລັບການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການ ໃນການກຽມຄວາມພ້ອມຕໍ່	ກະຊວງສາທາລະນະສຸກ, ກະຊວງ ຮສສ

<p>ບາດ ແລະ ຜົນກະທົບ ດ້ານສຸຂະພາບຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ.</p>	<p>ໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນດ້ານສຸຂະພາບ, ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນ ສໍາລັບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ການຄວບຄຸມ ແລະ ການປິ່ນປົວພະຍາດລະບາດ ແລະ ການລະບາດຂອງພະຍາດ; 2) ການຕອບໂຕ້ທາງການແພດສຸກເສີນ ຕໍ່ການບາດເຈັບກະທັນຫັນ ແລະ ຜົນກະທົບຈາກໄພອັນຕະລາຍຈາກທໍາມະຊາດ ແລະ ໄພອັນຕະລາຍອື່ນໆ; 3) ຄວາມສາມາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນ ໃນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານສຸຂະພາບແບບຮີບດ່ວນໃນໄພພິບັດ (ຕົວຢ່າງ: ການນໍາໃຊ້ເຄື່ອງມືຂອງ WHO); 4) ການສະໜັບສະໜູນ ດ້ານການແພດ ແລະ ດ້ານຈິດຕະສາດ - ສັງຄົມ ໃນໄລຍະການຟື້ນຟູ ສໍາລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພພິບັດ, ລວມທັງ ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ ແລະ ບົດບາດຍິງ - ຊາຍ, ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານໂພຊະນາການ, ການຮັກສາພະຍາດຊໍາເຮື້ອຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ, ຄວາມຕ້ອງການພິເສດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນພິການ, ສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນຂອງແມ່ຍິງ, ເດັກນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ສູງອາຍຸ; 5) ການສ້າງແຜນທີ່ GPS ຂອງສະຖານທີ່ຕັ້ງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກດ້ານສຸຂະພາບ, ການສໍາຜັດກັບໄພອັນຕະລາຍ ຈາກທໍາມະຊາດ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານການຂົນສົ່ງ ສໍາລັບການຕອບສະໜອງດ້ານການແພດໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ລະດັບຊາດ; 6) ການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນ, ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນຂອງຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໂດຍຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບ ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາຄວາມລັບຂອງຄົນເຈັບ ໃນຂັ້ນຕອນການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ; 7) ການສຶກສາຂອງລັດ ກ່ຽວກັບ ສຸຂະພາບ ແລະ ການປ້ອງກັນພະຍາດ ແລະ ການເບິ່ງແຍງສຸຂະພາບຕົນເອງທໍາມາກາງໄພພິບັດ. 	
<p>9.3 ການບໍລິຫານເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ ແລະ ການເກີດອຸບັດເຫດ - ປະສານງານໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.</p>	<p>ຈະພັດທະນາຄູ່ມືແນະນໍາ, ກົນໄກ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນເອກະຊົນ ໃນການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດສໍາລັບໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ປະເດີນຄວາມປອດໄພອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການດໍາເນີນງານຂອງເຂື່ອນໄຟຟ້ານໍ້າຕົກ, ໂດຍການນໍາໃຊ້ລະບຽບການທີ່ເປັນທໍາແຮງ, ຂໍ້ກໍານົດໃນສັນຍາ ແລະ ມາດຕະຖານການດໍາເນີນງານ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ພັດທະນາໂຄງການເຂື່ອນ, ບໍລິສັດກໍ່ສ້າງ ແລະ ຜູ້ດໍາເນີນງານ ຄື:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ດໍາເນີນການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງດ້ານສະຖານທີ່ ແລະ ຜົນກະທົບຢ່າງພຽງພໍ ລວມທັງ ການປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັບຊຸມຊົນພາຍ 	<p>ກະຊວງ ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ ຮສສ.</p>

	<p>ໃຕ້ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ກົດໝາຍ, ດໍາລັດ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;</p> <p>2) ເປີດເຜີຍປະເດັດຄວາມປອດໄພ, ຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ໄພຂົ່ມຂູ່ ທີ່ສາມາດກໍານົດໄວ້ກ່ອນ ຫຼື ໃນໄລຍະການກໍ່ສ້າງ ຫຼື ການດໍາເນີນງານ, ລວມທັງຄວາມສ່ຽງຂອງເຂື່ອນແຕກ ແລະ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສູນກາງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ;</p> <p>3) ຮັກສາລະບົບການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍເຊື່ອຕໍ່ກັບການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບ ອຸບັດຕິເຫດ, ເຫດການ ຫຼື ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບອາກາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເຂື່ອນ ແລະ/ຫຼື ຊຸມຊົນເຂດລຸ່ມເຂື່ອນ, ລວມທັງຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການແຕກຂອງເຂື່ອນ;</p> <p>4) ໃນລະຫວ່າງການດໍາເນີນງານປົກກະຕິ, ສະໜອງການແຈ້ງເຕືອນຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ທັນເວລາ ໃຫ້ແກ່ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນເຂດລຸ່ມເຂື່ອນ ໃນການປ່ອຍນໍ້າຈາກເຂື່ອນ.</p>	
<p>9.4 ເພີ່ມທະວີສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ - ການປະສານວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆ.</p>	<p>ຈະທົບທວນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ ສໍາລັບ ຂອບນະໂຍບາຍທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່:</p> <p>1) ການດຸ່ນດ່ຽງຄວາມຕ້ອງການນໍ້າໃນໄລຍະສັ້ນ, ກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ, ລວມທັງ ການຄາດຄະເນ ຕາມລະດູການໄລຍະຍາວ ເພື່ອຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການ ໃນການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ດ້ວຍການສະໜອງນໍ້າຊົນລະປະທານ ສໍາລັບການກະສິກໍາ, ຄົວເຮືອນ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ ໃນລະດູແລ້ງ ແລະ ລະດູຝົນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ;</p> <p>2) ການຄຸ້ມຄອງພື້ນທີ່ອ່າງເກັບນໍ້າ ເພື່ອການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນສູງໃນການກະສິກໍາ;</p> <p>3) ປະເດັດອື່ນໆທີ່ໄດ້ກໍານົດ ລະຫວ່າງ ການທົບທວນຄືນຈະດໍາເນີນການທົບທວນ ເພື່ອກໍານົດຂົງເຂດບູລິມະສິດເພື່ອແກ້ໄຂ ແລະ ພັດທະນາ ຄູ່ມືແນະນໍາ ສໍາລັບ ການປະສານງານລະຫວ່າງ ຫຼາຍຂະແໜງການ ກ່ຽວກັບ ເຫດການໄພພິບັດສະເພາະ ແລະ ເຫດການສຸກເສີນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ສະຫຼັບສັບຊ້ອນ ທັງຢູ່ໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ລວມທັງການພິຈາລະນາ ຄື:</p>	<p>ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງ ຮສສ</p>

<p>9.5 ວິກິດການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມລວມມີ ເຫດການມົນລະພິດ, ອຸບັດເຫດດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ໄຟໄໝ້ປ່າ, ການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຕ່າງໆໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.</p>	<p>1). ກິດຈະກຳຫຼັກ ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການກຽມພ້ອມລວມມີ: i) ການສ້າງແຜນທີ່ຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຢ່າງເປັນລະບົບ; ii) ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຂໍ້ມູນການຕິດຕາມການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການປັບຕົວ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ; iii) ມາດຖານສຳລັບການປະເມີນສິ່ງແວດລ້ອມ ກ່ອນການອະນຸມັດການພັດທະນາຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຫຼຸດຜ່ອຍຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບຂອງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ ກ່ຽວກັບ ອ່າງຮັບນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ; iv) ການຈັດປະເພດການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເພື່ອປ້ອງກັນການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ; v) ການຈັດປະເພດເຂດອ່າງຮັບນ້ຳປ່າໄມ້, ອ່າງແມ່ນ້ຳ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ, ລວມທັງ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງສະຖານີອຸທິກກະສາດ ແລະ ການປ້ອງກັນການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ ແລະ vi) ການຕິດຕາມກວດກາແຜ່ນດິນໄຫວລະດັບຊາດ;</p> <p>2). ກິດຈະກຳຫຼັກໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ, ລວມມີ: (i) ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ລະບົບການເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ; (ii) ມາດຕະຖານການດຳເນີນງານ ສຳລັບການປະສານງານໃນການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ (iii) ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຫຼັງໄພພິບັດ.</p> <p>3) ພັດທະນາແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຕ່ປີ 2026 - 2030.</p>	<p>ກະຊວງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຮສສ</p>
<p>9.6 ການຄາດຄະເນ ຫຼື ການເກີດສັດຕູພືດກະສິກຳ, ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ, ພະຍາດສັດ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ ການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງຕ່າງໆ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການກຽມພ້ອມ ແລະ ການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ.</p>	<p>ຈະພັດທະນາ ຄູ່ມືແນະນຳ ສຳລັບການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂອງຂະແໜງກະສິກຳ, ທີ່ປະກອບມີ:</p> <p>1) ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ກ່ຽວກັບ ເຫດການ ແລະ ປະກົດການດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສະພາບອາກາດ, ລວມທັງໄພແຫ້ງແລ້ງ;</p> <p>2) ການປັບຕົວດ້ານການກະສິກຳ ຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຂອງໄພອັນຕະລາຍ ຈາກການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ;</p> <p>3) ການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ, ການປ້ອງກັນ ແລະ ການຄວບຄຸມບັນຫາສັດຕູພືດຕ່າງໆ, ລວມທັງ: i) ການສົ່ງເສີມການຄວບຄຸມພະຍາດ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍການພັດທະນາສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ໃນການຈັດການພະຍາດພືດ, ສັດຕູພືດ ແລະ ວັດສະພືດ; ii) ການເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານຫ້ອງທົດລອງ ໃນການວິເຄາະຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າ; iii)</p>	<p>ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງ ຮສສ</p>

	<p>ກຳນົດລະບົບຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ມາດຕະຖານສຳລັບຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ສານເຄມີປ້ອງກັນພືດອື່ນໆ ແລະ iv) ການສົ່ງເສີມການຄວບຄຸມຄຸນນະພາບ ແລະ ການຍື່ນຈາກພາກລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນ;</p> <p>4) ການປັບປຸງສຸຂະອະນາໄມ ແລະ ສຸຂະພາບສັດ ໂດຍ: i) ການສຳຫຼວດການລະບາດຂອງພະຍາດສັດເປັນປະຈຳ ເພື່ອກຳນົດການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດຕ່າງໆ; ii) ການສ້າງແຜນສຸກເສີນ ແລະ ຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ສຳລັບໄພອັນຕະລາຍດ້ານສຸຂະພາບສັດ; iii) ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານລະບົບຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຊຽວຊານດ້ານສຸຂະພາບສັດ; iv) ຍົກສູງຂີດຄວາມສາມາດໃນການສັກຢາວັກຊີນກັນພະຍາດສັດ ແລະ ການຜະລິດ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ຢາປິ່ນປົວສັດ; v) ການພັດທະນາເຂດການຜະລິດເພື່ອການຄ້າ ທີ່ບໍ່ປາສະຈາກພະຍາດສັດ; vi) ການກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ຜະລິດອຸປະກອນສັດຕະວະແພດ;</p> <p>5) ການຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ການກັກກັນ ໂດຍ: i) ການກວດກາສຸຂະພາບສັດ ແລະ ອອກໃບຍື່ນສຸຂະພາບກ່ອນທີ່ຈະຍົກຍ້າຍສັດ ໂດຍພະນັກງານສັດຕະວະແພດທ້ອງຖິ່ນ; ii) ພັດທະນາເສັ້ນທາງການຂົນສົ່ງສັດລ້ຽງ ດ້ວຍລົດບັນທຸກທີ່ເໝາະສົມ ທີ່ມີການລະບາຍອາກາດໄດ້ດີ ແລະ ມີພື້ນທີ່ພຽງພໍ ແລະ iii) ການພັດທະນາ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການກັກກັນຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕາມຊາຍແດນ;</p> <p>6) ສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະປີ 2026 - 2030.</p>	
--	--	--

ຍຸດທະສາດທີ 05: ຍົກລະດັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢູ່ລະດັບຊາດ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ		
ຈຸດປະສົງ 10: ເພື່ອເພີ່ມທະວີຂີດຄວາມສາມາດ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະກອນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນຮູບແບບທີ່ຍືນຍົງ ໂດຍນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ພາຍໃນ ສປປ ລາວ.		
ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນຳພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
10.1 ສ້າງຂອບແຜນງານ ສຳລັບ ການສ້າງຄວາມສາມາດຢູ່ລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ	<p>10.1.1 ພັດທະນາຂອບວຽກ ສຳລັບ ການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບພື້ນທີ່ຈຸດສຸມ ສຳລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ທີ່ກຳນົດໃນ ຈຸດປະສົງທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ຈຸດປະສົງອື່ນໆຂອງຍຸດທະສາດ ແລະ ອົງປະກອບອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນໄລຍະການປຶກສາຫາລືເພື່ອການພັດທະນາຂອບດັ່ງກ່າວ, ລວມທັງ:</p> <p>1) ສະໜັບສະໜູນຫຼັກສູດການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ອາຊີວະຄວາມສາມາດໃນການສິດສອນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ/ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ;</p> <p>2) ເຊື່ອມສານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ/ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນການສຶກສາ ຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ;</p> <p>3) ຈັດຕັ້ງການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດສະເພາະ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດ ຈາກລະດັບສູນກາງເຖິງຂັ້ນບ້ານ, ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ບ້ານ) ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.</p>	ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ
	10.1.2 ກຳນົດງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນ ແລະ ກຳນົດບຸລິມະສິດ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນໄລຍະທີ 01 ໃນປີ 2021 - 2025 ແລະ ໄລຍະທີ 02 ໃນປີ 2026 - 2030.	

<p>10.2 ສະໜັບສະໜູນຂະແໜງການສຶກສາຊັ້ນສູງ, ອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອສະໜອງການສຶກສາດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ</p>	<p>ພາຍໃຕ້ຂອບວຽກ ສໍາລັບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ບັນດາອົງການນໍາພາ ຈະສ້າງແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອຂະຫຍາຍແຜນງານການສຶກສາ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ ລະບົບອາຊີວະ, ມີການກຳນົດຄູ່ຮ່ວມງານທີ່ເປັນທ່າແຮງ ແລະ ແຫຼ່ງງົບປະມານ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.</p> <p>1) ຮ່ວມກັບມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກສູດປະລິນຍາຕີ ສາຂາການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ລວມທັງ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງດ້ານວິຊາການ ແລະ ອົງປະກອບຕ່າງໆ ໃນການວິເຄາະບົດບາດຍິ່ງ - ຊາຍ, ການກຳນົດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ;</p> <p>2) ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບກົມອະຊີວະສຶກສາ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການລວມເອົາ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເຂົ້າໃນຫຼັກສູດລວມທັງສ່ວນປະກອບໃນການວິເຄາະບົດບາດຍິ່ງ - ຊາຍ, ການກຳນົດ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ;</p> <p>3) ສະໜັບສະໜູນການຮຽນພາສາອັງກິດ ຂອງຄູອາຈານສອນວິຊາຊີບ ໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ນັກສຶກສາ ມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ນັກສຶກສາທີ່ສາມາດໄປຮຽນຕໍ່ ໃນລະດັບເໜືອມະຫາ ຢູ່ສະຖາບັນຊັ້ນນໍາຕ່າງໆຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃນສາຂາການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຂົງເຂດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິ່ງແວດລ້ອມ;</p> <p>4) ຮັບປະກັນຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງຍິ່ງ - ຊາຍ ທີ່ມີໂອກາດໃນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສຶກສາໃນສາຂາການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າຈາກເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາເພື່ອສ້າງຄວາມຕ້ານທານ;</p> <p>5) ສ້າງແຜນການໄລຍະທີ 02 ເພື່ອຂະຫຍາຍການສົດສອນຫຼັກສູດ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ (ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນໄລຍະປີ 2026 - 2030);</p>	<p>ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ, ກະຊວງ ຮສສ</p>
---	---	---

	<p>6) ສ້າງແຜນການ ແລະ ກຳນົດຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບ ການລວມເອົາຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດເຂົ້າໃນຫຼັກສູດຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ (ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນປີ 2026 - 2030).</p>	
<p>10.3 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮູ້ແກ່ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊຸມຊົນ ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ</p>	<p>ພາຍໃນຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ຂະແໜງການນຳພາ ຈະກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງຫຼັກສູດ, ງົບປະມານຂອງລັດ ແລະ ຊັບພະຍາກອນການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ສ້າງຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມລັດຖະກອນ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ສຳລັບພະນັກງານ ຈາກລະດັບຊາດ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ; 2) ເລີ່ມຕົ້ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມຂັ້ນພື້ນຖານ ໃນການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ສຳລັບທຸກຂະແໜງການ; 3) ພັດທະນາການຝຶກອົບຮົມ ເພື່ອເປັນຄູຝຶກໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ເອກະສານວິຊາການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທີ່ເປັນພາສາລາວ, ສຳລັບການນຳໃຊ້ພາຍໃນລັດຖະກອນ ໃນການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານ ແຕ່ສູນກາງຈົນຮອດທ້ອງຖິ່ນ; 4) ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄລຍະທີ 01 ຂອງໂຄງການຝຶກອົບຮົມການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃຫ້ແກ່ຄູຝຶກຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຢູ່ບັນດາແຂວງ ແລະ/ຫຼື ເມືອງ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ. 	<p>ກະຊວງ ຮສສ , ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ</p>
<p>10.4 ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ</p>	<p>ພາຍໃນຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ຂັ້ນບ້ານ. ສິ່ງນີ້ຈະແນ່ໃສ່ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເປັນຄູຝຶກ ທີ່ຖືກພັດທະນາພາຍໃນລັດຖະກອນ ພາຍໃຕ້ ຈຸດປະສົງທີ 10 ຂອງຍຸດທະສາດນີ້ (ເບິ່ງຂໍ້ 10.3 ຂ້າງເທິງ).</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ</p>

<p>10.5 ສ້າງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຢ່າງຕໍ່າເໝືອງ</p>	<p>ພາຍໃຕ້ຂອບການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດແຫ່ງຊາດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ກະຊວງ ຮສສ ຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ລະດັບຊາດ ແລະ ໂຄງການຮ່ວມມືສາກົນໃນລະດັບຊຸມຊົນ ເພື່ອ:</p> <p>1) ກຳນົດຊັບພະຍາກອນ ແລະ ມາດຕະຖານ ແລະ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຜູ້ນຳຊຸມຊົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມສຳຄັນ ຂອງການເພີ່ມທະວີການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງແມ່ຍິງ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນພາລະບົດບາດການຕັດສິນໃຈ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສ້າງຄວາມຕ້ານທານໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ສຸດ;</p> <p>2) ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ໄລຍະທີ 01 ໃນການຝຶກອົບຮົມຜູ້ນຳຊຸມຊົນ (ແມ່ຍິງ, ຜູ້ຊາຍ ແລະ ຊາວໜຸ່ມ) ໃນຊຸມຊົນທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະກຳມະການຂັ້ນບ້ານ, ອົງການກາແດງລາວ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານລະດັບຊຸມຊົນອື່ນໆ</p>
---	--	--

ຍຸດທະສາດທີ 06: ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການລວມເອົາຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ

ຈຸດປະສົງ 11: ເພື່ອພັດທະນາກົນໄກໃໝ່ ສໍາລັບ ການລວມເອົາບັນດາຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເພື່ອສະໜັບສະໜູນວິທີການ ແບບລວມເອົາທຸກພາກສ່ວນທົ່ວສັງຄົມ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບຂອບແຜນງານເຊັ່ນໄດ, ລວມທັງ ພາກເອກະຊົນ ໂດຍສະເພາະ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ສະໜັບສະໜູນຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານເສດຖະກິດ - ສັງຄົມຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ເປັນຕົວແທນໃຫ້ແກ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງກຸ່ມຄົນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ/ບອບບາງ ຕໍ່ໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
<p>11.1 ສ້າງກຸ່ມທີ່ປຶກສາກ່ຽວກັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງພາກເອກະຊົນເພື່ອສ້າງຄວາມສາມາດໃນການຄຸ້ມຄອງທຸລະກິດ ຕໍ່ກັບຄວາມສ່ຽງຈາກສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ລວມທັງ ເຂດຊົນນະ ບົດ ແລະ ແມ່ຍິງທີ່ເປັນຜູ້ນໍາພາ.</p>	<p>11.1.1 ດໍາເນີນການທາບທາມ ຄໍາຄິດເຫັນຈາກພາກເອກະຊົນ ເພື່ອສ້າງຂໍ້ກໍານົດພາລະບົດບາດ ແລະ ກຸ່ມທີ່ປຶກສາດ້ານການສ້າງຄວາມທົນທານ ໃນຂະແໜງຂອງເອກະຊົນ ທີ່ມີສະມາຊິກປະມານ 10 ຄົນ.</p> <p>ຈຸດປະສົງໂດຍລວມຂອງກຸ່ມນີ້ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ເປັນກຸ່ມໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານຮ່ວມ ລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ, ໃຫ້ຄໍາປຶກສາແກ່ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ໃນການສ້າງຈິດສໍານຶກ ກ່ຽວກັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃນຂະແໜງເອກະຊົນ, ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການສືບຕໍ່ທຸລະກິດທີ່ປະເຊີນໄພອັນຕະລາຍຈາກໄພພິບັດ, ໂດຍສະເພາະ ສໍາລັບວິສາຫະກິດຈຸລະພາກ, ວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ; 2) ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ປ້ອງກັນການສ້າງຄວາມສ່ຽງໃໝ່ ຈາກການກໍ່ສ້າງທຸລະກິດ ຫຼື ການກິດຈະກຳອື່ນໆ; 3) ຈັດຕັ້ງການສະໜັບສະໜູນລະດັບຊາດ ແລະ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ຈາກພາກເອກະຊົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຕອບໂຕ້ໄພພິບັດ ດ້ານຄວາມຊ່ຽວຊານ, ຊັບພະຍາກອນ ຫຼື ງົບປະມານຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ມາດຕາ 46. 	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ສະພາອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ.</p>

	<p>11.1.2 ກຸ່ມໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ພາກເອກະຊົນ ຈະທົບທວນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊັບພະຍາກອນ ກ່ຽວກັບ ການເສີມສ້າງຄວາມສາມາດແກ່ທຸລະກິດຈຸລະພາກ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ຈາກໂຄງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນປະຈຸບັນ ແລະ ກ່ອນໜ້ານີ້ ເພື່ອ:</p> <p>1) ປັບໃຊ້ ແລະ ແປເອກະສານການຝຶກອົບຮົມທີ່ມີຢູ່ໃນພາກ ພື້ນອາຊຽນ ແລະ ຮ່ວມກັບອົງການຈັດຕັ້ງ ພາກເອກະຊົນ ພັດທະນາຂອບສໍາລັບການສະໜອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ ທຸລະກິດຈຸລະພາກ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ກ່ຽວກັບ ການຈັດການເພື່ອສືບຕໍ່ທຸລະກິດ ລວມທັງຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ;</p> <p>2) ໂດຍການຮ່ວມມືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງພາກເອກະຊົນ ສະໜອງການເສີມສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ທີ່ລວມເອົາບົດບາດ ຍິງ - ຊາຍ ສໍາລັບທຸລະກິດຈຸລະພາກ ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ທຸລະກິດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ ການສະໜອງ ທີ່ເກີດຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ, ລວມທັງໂອກາດເປົ້າໝາຍສໍາລັບທຸລະກິດການທ່ອງທ່ຽວຊົນນະບົດ, ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງທີ່ ນໍາພາໂດຍເພດຍິງ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ກະຊວງ ອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ, ສະພາອຸດສະຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າ.</p>
<p>11.2 ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາ ກຸ່ມທີ່ ປຶກສາ ກ່ຽວກັບ ຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ ມີ ຄວາມຄວາມສ່ຽງ/ບອບ ບາງ.</p>	<p>ບັນດາອົງການທີ່ເປັນຜູ້ນໍາພາ ຈະດໍາເນີນການທາບທາມຄໍາຄິດ ເຫັນ ເພື່ອສ້າງຂໍ້ກໍານົດພາລະບົດບາດ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງສະມາຊິກ ກຸ່ມໃຫ້ຄໍາປຶກສາປະຈໍາການ 10 ທ່ານ ກ່ຽວກັບ ຄວາມ ເຂັ້ມແຂງຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະຊາຊົນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ. ສິ່ງ ນີ້ ຈະປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະບານ, ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ຫວັງຜົນກໍາໄລ ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມທົນທານ ຕໍ່ໄພພິບັດ ແກ່ ແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ຊຶ່ງລວມມີທັງ ຄົນພິ ການ, ເດັກນ້ອຍ, ຜູ້ອາຍຸສູງ ແລະ ຊຸມຊົນໃນຊົນນະບົດທີ່ຢູ່ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.</p> <p>ຈຸດປະສົງລວມຂອງກຸ່ມທີ່ປຶກສາ ຈະເຮັດໜ້າທີ່ໃຫ້ຄໍາປຶກສາ ຮ່ວມລະຫວ່າງ ພາກລັດ ແລະ ຊຸມຊົນ ແລະ ກຸ່ມປະຕິບັດງານ ເພື່ອສ້າງຄວາມຊຳນານງານແຫ່ງຊາດ ໃນການເພີ່ມຄວາມທົນ</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ສູນກາງ ສະຫະພັນແມ່ຍິງລາວ, ຄະນະກຳມາທິການເພື່ອ ຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງ ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ຄະນະກຳມະການປົກ ປ້ອງ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອ ເດັກ, ຄະນະກຳມະ ການເພື່ອຄົນພິການ</p>

	<p>ທານຕໍ່ໄພພິບັດ ແລະ ໃຫ້ຄຳປຶກສາແກ່ ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ກ່ຽວກັບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ມາດຕະຖານສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອ ສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ານທານຕໍ່ໄພພິບັດ ຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ປະ ຊາກອນທີ່ມີຄວາມບອບບາງ; 2) ວິທີການທີ່ມີປະສິດທິພາບ ສຳລັບການລວມເອົາ ແລະ ການ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີຄວາມບອບ ບາງ ໃນບົດບາດການຕັດສິນໃຈ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ ສປປ ລາວ; 3) ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ກຸ່ມທີ່ມີ ຄວາມບອບບາງ ທີ່ພົບເຫັນໃນເວລາເຮັດວຽກ ຢູ່ໃນຊຸມຊົນ. 	
--	---	--

ຍຸດທະສາດທີ 07. ສະໜອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ

ຈຸດປະສົງ 12: ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານແຫ່ງລັດທີ່ພຽງພໍ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ພາຍໃນກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ບັນດາກະຊວງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມພ້ອມດ້ານງົບປະມານ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຕອບໂຕ້ສຸກເສີນ ຈາກຂັ້ນສູນກາງ ລົງຮອດ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເພື່ອເພີ່ມທະວີການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ການສະໜອງດ້ານການເງິນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການປະກັນໄພ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ຫຼັງໄພພິບັດ.

ຂົງເຂດຈຸດສຸມ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ບັນດາກິດຈະກຳເພື່ອລວມເຂົ້າໃນແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	ກະຊວງ / ອົງການນໍາພາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ
ໄລຍະປີ 2021 - 2030		
<p>12.1 ການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ສໍາລັບ ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ທ່າແຮງດ້ານແຫຼ່ງທຶນຂອງສາກົນ.</p>	<p>12.1.1 ຈະທົບທວນຄືນການຈັດສັນງົບປະມານຂອງລັດ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ກິດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ແລະ ແຜນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ ຮອດປີ 2030 ແລະ ໃຫ້ມີງົບປະມານທີ່ກຽມພ້ອມ ສໍາລັບການຕອບໂຕ້ຢ່າງຮີບດ່ວນ ຈາກສູນກາງເຖິງລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ອີງຕາມດໍາລັດສະບັບທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ກ່ຽວກັບກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ທີ່ກໍານົດໂດຍກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (ເບິ່ງຈຸດປະສົງ 01). ການທົບທວນດັ່ງກ່າວອາດຈະພິຈາລະນາ ການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິ ບັດຂອງລັດ ໃນລະດັບສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໂດຍອີງໃສ່ເປີເຊັນຂອງການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານ ປະຈໍາປີ ສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ໃນແຕ່ລະລະດັບ.</p> <p>12.1.2 ກໍານົດຊັບພະຍາກອນໃນການຮ່ວມມືກັບສາກົນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນຄວາມຕ້ອງການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ, ແຜນດໍາເນີນງານການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນແຂວງ, ແລະ ແຜນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດຂັ້ນເມືອງ ແລະ ບ້ານ ຮອດປີ 2030.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ</p>

<p>12.2 ການປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການເງິນ ສໍາລັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ຕໍ່ຊັບສິນຂອງລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ.</p>	<p>12.2.1 ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງນໍາພາ ຈະທົບທວນ ແລະ ລາຍງານກ່ຽວກັບກົນໄກປັດຈຸບັນ ແລະ ທາງເລືອກສໍາລັບການປັບປຸງການປະກັນໄພ ແລະ ການສະໜອງດ້ານການເງິນ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນພາລະໃນການແກ້ໄຂໄພພິບັດ ທີ່ມີຕໍ່ລາຍຮັບຂອງລັດ, ວິສາຫະກິດ ແລະ ບຸກຄົນ, ລວມທັງການຜະລິດກະສິກໍາ, ສະໜັບສະໜູນການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່. ການທົບທວນ ອາຈະພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບ:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ຜົນຂອງການທົດລອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະກັນໄພຂອງລັດໃນ ສປປ ລາວ ຂອງການສະໜອງທຶນ ໃຫ້ແກ່ ຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນອາຊີຕາເວັນອອກສ່ຽງໃຕ້ (SEADRIF); 2) ທາງເລືອກອື່ນໆ ສໍາລັບການປະກັນໄພຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ກ່ຽວກັບ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງລັດ, ເສັ້ນທາງ ແລະ ຂົວ, ຊົນລະປະທານ, ອາຄານ ແລະ ອື່ນໆ ຕໍ່ຄວາມສ່ຽງຈາກດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໄພພິບັດ; 3) ວິທີການເພື່ອພັດທະນາ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນການສະໜອງການປະກັນໄພ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທາງການເງິນ ເພື່ອການຟື້ນຟູ ທີ່ມີໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ, ຊຶ່ງລວມເອົາຊາວກະສິກອນ, ທຸລະກິດຄົວເຮືອນ ແລະ ທຸລະກິດຈຸລະພາກ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ອື່ນໆ. 	<p>ກະຊວງ ຮສສ, ຄພສ, ກະຊວງ ການເງິນ, ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ</p>
<p>12.3 ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດທັງຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຄວບຄຸມໄພພິບັດ</p>	<p>12.2.2 ອົງການນໍາພາ ຈະສ້າງແຜນການ ແລະ ລະດົມຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອສະໜອງທຶນ ສໍາລັບຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ, ເຊິ່ງປະກອບມີການປະກັນໄພ, ການສະໜອງທຶນ ໂດຍອີງໃສ່ການຄາດຄະເນ, ທຶນໃນການຝຶນຟູ ແລະ ກໍ່ສ້າງຄືນໃໝ່ ແລະ ເຄື່ອງມືດ້ານການເງິນທີ່ມີນະວັດຕະກໍາອື່ນໆ, ສໍາລັບຊັບສິນຂອງລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ແລະ ວິສາຫະກິດ, ລວມທັງການນໍາໃຊ້ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະຖາບັນ ແລະ ແຜນງານການເງິນທີ່ມີຢູ່.</p> <p>12.3.1 ສ້າງບົດແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ, ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ທີ່ສອດ ຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍ ການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ (ມາດຕາ 45ຫາ 47).</p> <p>12.3.2 ກະຊວງ ຮສສ ແລະ ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຂັ້ນສູນກາງ ລົງຊຸກຍູ້ໃນການສ້າງຕັ້ງກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໃນດໍາລັດວ່າດ້ວຍກອງທຶນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ.</p>	<p>ກະຊວງ ຮສສ. ຄພສ</p>

ເອກະສານອ້າງອີງ

- ¹ Sustainable Environment and Ecological Development Society Report, 2020
- ¹ UNFCCC COP 21, “Paris Agreement,” in *Report of the Conference of the Parties on Its Twenty-First Session, Held in Paris from 30 November to 13 December 2015. Addendum Part Two.*, Decision 1/CP.21, FCCC/CP/2015/10/Add.1 (Paris, France: United Nations, n.d.), 21–36, <https://unfccc.int/resource/docs/2015/cop21/eng/10a01.pdf>.
- ¹ United Nations, *Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. Resolution Adopted by the General Assembly on 25 September 2015 (A/RES/70/1)*, A/RES/70/1, 2015, https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E.
- ¹ United Nations, *New Urban Agenda (A/RES/71/256)* (New York, NY, USA: United Nations, 2017), <http://habitat3.org/wp-content/uploads/NUA-English.pdf>.
- ¹ United Nations, “Addis Ababa Action Agenda of the Third International Conference on Financing for Development (Addis Ababa Action Agenda),” Third International Conference on Financing for Development (New York, NY, USA: United Nations, 2015), https://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2015/08/AAAA_Outcome.pdf.
- ¹ United Nations, “Agenda for Humanity, Annex to the Report of the Secretary-General for the World Humanitarian Summit (A/70/709, 2 February 2016)” (New York, NY, USA, 2016), <https://www.agendaforhumanity.org/sites/default/files/AgendaforHumanity.pdf>.
- ¹ ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response (AADMER) Work Programme 2021-2025, p.14
- ¹ MPI, 19 November 2018, Pre-Final Draft Mid-Term Review of the Eighth National Socio-Economic Development Plan, 2016—2020
- ¹ The Government of the Lao PDR, 2018, Post-Disaster Needs Assessment 2018 Floods, Lao PDR
- ¹ National Round Table Process, <https://rtm.org.la/>
- ¹ Sysaneth. S, 2019, Community Participation In Flood Risk Management Along The Mekong River In Lao PDR-A Case Study in Champasak Province
- ¹ Christel Rose et al., “Words into Action Guideline: Developing National Disaster Risk Reduction Strategies,” Words into Action Guidelines (Geneva, Switzerland: United Nations Office for Disaster Risk Reduction (UNDRR)), accessed July 16, 2019, http://www.unisdr.org/files/65095_wianationaldrrstrategies10052019.pdf.

**ຈັດພິມໂດຍ: ກົມສັງຄົມສົງເຄາະ,
ກະຊວງແຮງງານ ແລະ
ສະຫວັດດີການສັງຄົມ
ພິມທີ່: ໂຮງພິມ ລາວ ຢຸນິພຣິນ ຈຳກັດ**

**Published by: Department of Social Welfare,
Ministry of Labour and Social Welfare
Print: LAO UNIPRINT PRESS CO., LTD**